

SAMBAKORU JA
PINSSI SAMBA MARACANÃN 30-V JUHLIIN
LAURA KORTESAARI
LAMK
MUOTOILU- JA TAIDEINSTITUUTTI
KORU- JA ESINEMUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA
KEVÄT 2010

1 TIIVISTELMÄ

Lähtökohdat omaan työhöni tulevat omasta elämästäni ja ovat minulle rakkaita sekä tärkeitä asioita. Aiheeni suomalainen samba on minulle rakas harrastus, jota olen harrastanut vasta kolme vuotta, mutta se on minulle toinen elämä. Oma sambakouluni Lahden Samba Maracanã täyttää vuonna 2011 30 vuotta ja on näin ollen Suomen vanhin toiminnassa oleva sambakoulu. Halusin opinnäytetyössäni kunnioittaa tätä suurta juhlaa ja tehdä jonkin korun juhlaa varten, jonka jokainen voisi itselleen juhluvuonna ostaa. Lisäksi halusin tulevaa juhlaa varten tehdä korun, jota voisi käyttää juhluvuoden esiintymisissä ja joka kunnioittaisi omaa sambakoulumme.

Työn oli haastava. Valmiista suunnitelmasta oltiin kuitenkin innoissaan ja prosessi oli hyvin onnistunut, vaikka ainahan matkaan tulee mutkia. Lopputulos kummassakin korussa oli suunnitelmien mukainen ja prosessi eteni suunnitellusti. Prosessin aikana opin paljon uutta, mutta pääsin kuitenkin näyttämään oman osaamiseni.

Toimivuus ja ongelmanratkaisu olivat tärkeä osa etenkin esiintymiskorussa, sillä sen käyttömukavuudesta ei voinut tinkiä. Samoin jokaiselle tarkoitettu korussa, sambakoulumme uudistuksista johtuen, jouduin laittamaan itseni kokonaan samban vietäväksi, jotta sain siihen oikean tunnelmia ja piilomerkityksenä juuri meidän sambakoulumme tunnusmerkit.

Avainsanat:

samba

tanssi

Helsinki samba carnaval

koru

esiintyminen

1 ABSTRACT

The inspiration and the topic chosen for this graduation project are based on and reflect one very important part of my life. The topic, Finnish samba, has been my dearest hobby for the past three years. Despite the relatively short time, it feels like a whole new life for me. Our samba school, Samba Maracanã from Lahti, celebrates its 30th anniversary in 2011 and it is thus the oldest still functioning samba school in Finland. I wanted to honour and celebrate this important event in my graduation project and produce a piece of jewellery which everyone could purchase for themselves. In addition, I wanted to design another piece of jewellery that could be used in the samba shows and which would represent and honour our samba school.

Setting off the work was challenging. However the final design created excitement and the process was successful despite of some minor problems along the way. The final products corresponded to the designs and the project was carried out according to the plans. This project offered a good opportunity for me to use my expertise of the field, but at the same time it was a great learning experience for me.

In the design of the show jewellery, functionality and problem solving were some of the key issues, because it had to be, above all, easy and comfortable to use. While designing the jewellery for the wider use, some transformations in our samba school made the project more difficult. I really had to let myself go and let samba guide me in order to capture the right kind of atmosphere as well as to incorporate the symbols of our samba school in the hidden meanings of the jewellery.

Keywords:

samba

dance

Helsinki samba carnival

jewellery

performance

2 DISPOSITIO

1 TIIVISTELMÄ

1 ABSTRACT

2 DISPOSITIO

3 JOHDANTO

4 SAMBASANASTO

5 SAMBAN HISTORIA

5.1 BRASILIAN SYNTY

5.2 BAHIA JA BRASIALAINEN SAMBA

5.2.1 BAHIA

5.2.2 BAIANAT

5.3 SAMBA DE RODA

5.4 RIO DE JANEIRO

5.5 ENSIMMÄINEN SAMBAKOULU JA VIRALLISET KARNEVAALIT

5.6 SAMBAN LEVIÄMINEN MAAILMALLE

6 SUOMALAISEN SAMBAN HISTORIA

6.1 SAMBAN TULO SULO SUOMEEN

6.2 NYKYISTEN SAMBAKOULUJEN TOIMINTA

2	6.3 HELSINKI SAMBA KARNAVAL	20
	6.4 MEU SAMBA	21
3	6.5 SUOMISAMBA VALLOITTAÄ SYDÄMIÄ JA MAAILMAA	21
4		
5	7 ASUJEN HISTORIAA	24
7	8 TUTKIMUS	27
	9 PROSESSI	29
10	9.1 KORU	29
10	9.1.1 SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT	29
11	9.1.2 SUUNNITTELU	29
11	9.1.3 TOTEUTUS	34
12	9.2 PINSSI	38
12	9.2.1 SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT	38
14	9.2.2 SUUNNITTELU	38
	9.2.3 TOTEUTUS	41
16		
16	10 YHTEENVETO JA ITSEARVIOINTI	44
18	11 LÄHDELUETTELO	46
18		
19	12 LIITTEET	48

3 JOHDANTO

Opinnäyteyöni aiheen valitsi omista kiinnostuksen kohteista. Suomalainen samba on ollut minulle jo kolme vuotta intohimon aihe. Sen musiikin rytmi tempaa mukaansa ja tanssiminen tuo iloa elämääni. Tänne suomalaisen harmauden keskelle hyvin juurtunut samba näkyy selvästi omassa elämässäni ja tuo valoa siihen. Ensin en ajatellut hankkeistaa opinnäytetyötäni, mutta kun kerroin tästä omalla samba koulullani (Lahden Samba Maracanã), innostuivat muutkin aiheesta ja niinpä päätin pyytää hankkeistuksen opinnäyteyölleni. Liite 3. Tämä innoitti minua tekemään kaksi asiaa opinnäytetyöhön, josta tiesin tulevan iso juttu.

Sambakoulullamme ehdotettiin heti, että voisin tehdä jotain koulumme 30-vuotis juhliin, joita juhlitaan vuonna 2011. Tästä lähti ideat juoksemaan ja lopputuloksena syntyi pinssi, joka kuvastaa sambakoulumme ja sen ominaispiirteitä. Tämä ei tuntunut kuitenkaan minusta riittävältä, vaan halusin mukaan jotain muuta. Ideoita, joita sambamaailmassa on korumuotiluun liittyen, on paljon. Samba-asujen koristeellisuu-
della ei ole rajoja ja joskus tuntuu, että enemmän on parempi. Omat ajatukseni lähtivät kuitenkin yksinker-
taistamaan tätä ajatusta ilman, että näyttävyyks kuruista katoaisi. Halusin tehdä jonkin esiintymiskorun,
joka jollain lailla liittyisi myös meidän omaan sambakouluumme. En halunnut kuitenkaan väkisin tunkea
koruun koulumme logoa tai muita esittäviä tunnusmerkkejä, joten koulun värit tulivat heti ilmeisiksi työni
punaiseksi langaksi.

Jokaisella sambakoululla on omat värinsä, niin Brasiliassa kuin Suomessakin. Meidän sambakoulumme värit ovat musta, keltainen ja hopea. Nämä olivat hyvä pohja korun suunnittelun. Ennen suunnitelmien aloittamista tutustuin siihen vähäiseen materiaaliin, jota löysin sambasta. Yksi suomenkielinen teos Rion karnevaaleista ja yksi englanniksi. Siinäpä se. Näistä kirjoista oli toki paljon apua historian tutkimisessa, mutta suomalaisen sambasta teokset puuttuivat, joten jouduin tässä turvautumaan kerrottuihin juttuihin. Nyt tänä vuonna 2010 Suomen sambakoulujen liitto täyttää 20 vuotta ja tämän kunniaksi Helsingin sambakarnevaalit järjestetään hieman eri tavalla. Kaikki sambakoulut ovat yhtä ja samaa kulkuetta, joka kuv-

astaa samban koko historiaa. Tätä varten eräät todella ahkerat sambaajat ympäri Suomea olivat ottaneet selville omista sambakouluistaan heidän historiansa ja koonneet sen yhteen kansiin niin, että suomen sambahistoriasta oli tullut jonkinlainen yhtenäinen teksti. Tämän pohjalta ja oman sambakouluni pöytäkirjojen pohjalta pystyin kirjoittamaan Suomalaisen samban historiaosuuden. Itse samba-asujen historian kerääminen olikin vaikeampi tehtävä sillä kirjoissa siitä oli hyvin vähän, joten kuvien avulla pystyin pohtimaan miten asut ovat muuttuneet historian edetessä.

Pinssin suunnitelmien ollessa jo pitkällä tuli sambakoulultamme uusia tietoja ja toivomuksia, joten kaikki suunnitelmat menivät uusiksi matkan puolesta välissä. Lopputuloksesta tuli kuitenkin hieno ja siitä pidettiin kovasti. Tarkoitus siis on valaa pinssiä kaikille halukkaille ja se tulee osaksi sambakoulumme juhlaa.

Korun suunnittelun alkumetreillä päätin korun rakenteen ja sen kuinka se tulisi olemaan tanssijan yllä. Sen muoto oli haaste ja värien muodostaminen koruun. Kokeilujen, pohdintojen ja kyselyiden avulla selvitin tärkeimmät asiat, mitä korun täytyi sisältää. Miten sen tulisi toimia päällä ja miten se antaisi liikkumavaraa tanssiessa. Myös mukavuus päällä oli tärkeässä asemassa, sillä puhummehan nyt hyvin riemukkaasta ja vauhdikkaasta tanssista. Koko opinnäytetyöni idea oli tuoda suomalaista sambaa esille ja kuvastaa oman sambakouluni Lahden Samba Maracanãn ilmettä tuoden sen tähän päivään. Uniikin esiintymiskorun ja sambakoulumme 30-vuotisjuhliin suunnitellun pinssin lisäksi tein standiksi uniikkikorulle koko sambapuvun. Suomessa kaikki samba-asut ovat itse käsin tehtyjä, sillä niitä ei Suomessa myydä. Tätä kokonaisuutta voi käyttää sitten sambakoulumme juhlissa, joita varten ja jota kunnioittaen koru on tehty.

Opinnäytetyöni tuo lukijalleen elämyksen siitä mitä samba oikeasti on. Se ei ole vaan nättien tyttöjen pikku bikineissä keikistelyä, vaan sen juuret tulevat kaukaa menneisyydestä orjien huvittelusta. Aina se ei ole ollut suosiossa ja samban luonne on muuttunut aikojen saatossa. Tanssin ja soiton iloisuus ja riemu on ilahduttavaa täällä harmaassa ja jäyhässä Suomessa. Tosin ehkä Suomalaisissa piilee jokin salainen halu olla värikäs ja iloinen, sillä Suomessa on Euroopan aktiivisin sambakulttuuri ja se on maailman kolmanneksi aktiivisin heti Brasilian ja Japanin jälkeen.

4 SAMBASANASTO

AXÊ	SAMBAN TYYLISTÄ MUSIIKKIA POHJOIS-BRASILIASTA. JUURET AFRIKASSA.
ALA	KARNEVAALEILLA, JOUKKO IHMISIÄ, JOTKA PUKEUTUVAT SAMALLA LAILLA JA HE TANSSIVAT YHDESSÄ.
BAIANA	SAMBAN ÄITIAHMO. PUKEUTUU ISOON VANNEHAMEESEEN.
BATERIA	SOITTORYHMÄ, JOKA SOITTAAM SAMBAKOULUISSA SAMBAMUSIIKKIA.
BATUCADA	BRASILIASSA KÄYTETTY SANA, JOKA KUVASTAA SAMBATANSSIHETKEÄ
DESTAQUE	SANA VIITTAA KAUNIISEEN JA HUOLELLISESTI VIIMEISTELTYYN KARNEVAALI-ASUUN.
ENREDO	SAMBAKULKUEEN TEEMA
G.R.E.S	GRÊMIO RECREATIVO ESCOLA DE SAMBA ELI VAPAA-AJAN SAMBAYHDISTYS
MESTRE SALA	LIPUNKANTAJAPARIN MIESPUOLINEN HENKILÖ, JOKA KUNNIOITTAAM LIPPUA ELKEILLÄÄN. PUKEUTUU HIANOON ASUUN.

PASSISTA	SOOLOTANSSIJA, JOKA ON KUVAINNOLLISESTI NAIMATON. ERITTÄIN HYVÄ TANSSIJA JA OSAA KUVASTAA BATERIAN ERI SOITTIMEN RYTMIÄ. BIKINIASUA KÄYTTÄVÄ KAUNIS NAINEN.
PORTA BANDEIRA	LIPUNKANTAJA KULKUEESSA. YLEENSÄ UPEASTI ISOON HAMEESEEN PUKEUTUNUT NAINEN.
RAINHA DA BATERIA	BATERIAN KUNINGATAR. ERITTÄIN HYVÄ JA KAUNIS NAISPUOLEINEN TANSSIJA, JOKA KULKUEESSA SEURAA TARKASTI SOITON ERI SÄVYJÄ TANSSILLAAN.
REI MOMO	KARNEVAALIEN KUNINGAS. ISO JA VAIKUTUSVALTAINEN MIES JOKA SUOJELEE KARNEVAALEJA. VALITAAN JOKA VUOSI ERIKSEEN ENNEN KARNEVAALIEN ALKUA.
SAMBA NO PÊ	SUOMENNETTUNA SAMBAA JALOILLA. SAMBAN PERUSASKEL.
SAMBISTA	YLEISNIMITYS KAIKISTA SAMBAKOULULAISTA.
TIMBALADA	SAMBAN TYYLISTÄ MUSIIKKIA POHJOIS-BRASILIASTA. JUURET AFRIKASSA.

SAMBAN SOITTIMIA

AGOGÔ

LEHMÄNKELLO

CAIXA

SYLISSÄ PIDETTÄVÄ RUMPU JONKA KALVOLLA ON JOUSET, JOTKA ANTA-
VAT VÄRISEVÄT ÄÄNEN

CUICA

RUMPU, JONKA KESKELTÄ LÄHTEE SEN SISÄLLE KUMINEN TIKKU, JOTA
KANKAALLA HANKAAMALLA SAADAAN "SQUEAK"-ÄÄNI. TUNNUSOMAISIN
SOITIN SAMBASSA.

REPINIQUE

CAIXAN TYYLINEN RUMPU ILMAN JOUSIA. METALLINEN ÄÄNI JA SITÄ
SOITETAAN YHDELLÄ KAPULALLA JA PALJAALLA KÄDELLÄ.

SURDO

KAIKKEIN ISOIN RUMPU, JOKA ANTAA SAMBALLE TAHDIN.

TAMBORIM

TAMBURIINI. KALVO, JOTA KEHYSTÄÄ METALLISET PIENET LAUTASET.

5 SAMBAN HISTORIA

5.1 BRASILIAN SYNTY

Samban historia ulottuu jo suurten löytöretkien aikaan kun portugalilaiset valloittivat Brasilian. Brasiliassa portugalilaisten kohtaama alkuperäisväestö oli maanviljelijöitä ja metsästäjiä, joten löytöretkeläiset tarvitsivat heitä löytääkseen ruokaa ja juomavettä uudesta paikasta. Koska Brasiliasta ei löytynyt kultaa, joten siellä kävi monien vuosikymmenten aikana vain muutama portugalilainen ja ranskalainen laiva. Vuonna 1534 portugalilaiset alkoivat, nimellistä maksua vastaa, myymään alueita yksityisille donaattoreille, jotka näin saivat luvan käyttää ja asuttaa maata. 1400-luvun puolella välissä sokerin tuotanto ja kysyntä lisääntyi, joka kiihdytti siirtomaavallan syntyä. Brasiliassa ilmasto ja maaperä olivat otollisia tähän. Aluksi plantaasinomistajat ottivat paikallisväestöä oriksi sokeripelloille, mutta nämä eivät kestäneet eurooppalaisten tuomia tauteja ja kuolleisuus oli suuri.

Orjia alettiin hankkia jo 1400-luvulla Länsi-Afrikasta. Orjien vangitsemista pidettiin hyvänä asiana, sillä näin heitä voitiin käännättää ja kastaa kristinuskoon. 1500-luvulla, kun sokerin tuotanto jatkoi kasvuaan, orjakaupasta tuli suurta liiketoimintaa ja orjista maailmankaupan tavaraa. Orjia ostettiin erilaisin keinoin. Aluksi käytettiin tapaa, jossa ostaja seilasi laivallaan merellä ja odotti merkkiä rannikolta. Kun merkki tuli he ankkuroivat laivansa satamaan ja ottivat yhteyttä paikalliseen päällikköön. Päällikkö esitteli orjat, ja jos ne miellyttivät ostajaa, kaupat syntyivät. Tämä tapa oli kuitenkin hidas, joten orjia alettiin kerätä sisämaasta rannikolle ja heitä säilytettiin aitauksissa eurooppalaisia ostajia varten.

Orjat polttomerkittiin, riisuttiin vaateista ja ahdettiin laivoihin niin tiheään, että heillä oli sen verran liikumatilaa, kun on ruumisarkussa. Ruuaksi he saivat maissipuuroa, papuja, suolalihaa ja kalaa. Jonkin verran orjat pääsivät kuitenkin liikkeelle, sillä pitihän heidän olla hyvässä kunnossa, kun saapuisivat määränpäähän. Orjat pääsivät joka päivä hetkeksi kannelle soittamaan rumpuja ja tanssimaan. Tämä toimi myös jonkinlaisena kommunikaationa, sillä orjat tulivat eri maista ja yhteistä kieltä ei aina ollut.

Pahimmassa tapauksessa matka Brasiliaan kesti kuusi viikkoa ja jos laivalla levisi jokin tauti, saattoi siitä tulla kelluva ruumisarkku. Oli tavallista, että orjien kuolleisuus oli 20-25%.

Portugalilaiset erottivat samaa kieltä puhuvat orjat toisistaan välttääkseen konflikteja. Viestintä tapahtui aluksi uusien herrojen kielellä, mutta pian tuli tarpeeseen valita afrikkalainen kieli, mikä toimisi yhteisenä kielenä Uudeksi kieleksi valittiin nagô (eli yoruba Bahian alueella ja bantujen quimbundu eli kongo pohjoisessa). Samba sanana tulee tästä kielestä ja on siirtynyt myös Portugalin kieleen. Bantunkielellä sana samba on semba.

Samba kulki meren yli Afrikasta Brasiliaan. Samban soinnista voi kuulla vielä tänä päivänä afrikkalaisen sembarytmin, joka tarkoittaa uskonnollista seremoniaa, jossa rukoillaan ja kutsutaan esi-isiä ja jumalia. Siihen liittyy myös rytmin koreografia. Sambaan kuuluu oleellisena osana jumalat, orixát. Merimatallaan orjat turvautuivat merenvaltiat-tareen Yemanjáan, tuulten ja myrskyjen valtiattareen Iansáan, tietä eteenpäin näyttävään mahtava soturi Ogumiin, ja tärkeimpään kivienheittäjä, salamoiden herra Xangôon.

5.2 BAHIA JA BRASIALAINEN SAMBA

5.2.1 BAHIA

Bahia oli eurooppalaisten ensin asuttama alue Brasiliassa. Se sijaitsee Atlantin valtameren rannalla Koillis-Brasiliassa ja sen pääkaupunki on São Salvador da Bahia de Todos os Santos - Salvador - kaikkien pyhimysten suojelija. Pedro Álvares Cabral saapui sinne vuonna 1500 ja seuraavana vuonna Amerigo Vespucci. Rannalle syntynyt Bahian kaupungin perustivat siis portugalilaiset vuonna 1549 ja siitä tuli historian tärkein orjasatama. Orjien mukana tulleet kulttuuri, rytmit, myytit ja maut näin ollen pureutuivat osaksi Bahian kulttuuria. Bahia säilyi Brasilian pääkaupunkina ainakin 1800-luvun alkuun asti.

5.2.2 BAIANAT

Bahialaisnaisilla eli baianoilla on ollut kautta historian suuri merkitys afrobrasialaisen yhteisön ylläpitäjinä. He ovat vahvoja, henkistä valtaa käyttäviä, naisia, jotka pystyivät säilyttämään perinnettä paremmin kuin miehet. He pitivät yllä afrikkalaista perinnettä, joka korostaa äitiyden merkitystä ja kykyä ylläpitää uutta elämää. He pystyivät luomaan uuden elämän kohdussaan Oxalá-jumalan kanssa. Orjuuden aikana jotkut äidit tappoivat lapsiaan, jotteivät he joutuisi kokemaan kurjaa orjan elämää, mutta kun orjuus loppui, vanhat perinteet nousivat kunniaan.

Perinteinen baianoiden puku on valkoinen, mikä kuvastaa viisautta ja sitä tietoa, mikä vanhemmat naiset tuovat yhteisöön sekä axéta, mikä on kaikkien orixáiden energiaa. Asuun kuuluu leveä vannehome, koristeellinen pusero ja hiukset peittävä turbaani. Värikkäät korut asussa kuvastavat kantajansa orixát eli ne jumalat, joita henkilö palvoo. Näitä yleensä on enemmän kuin yksi.

Samban historiassa baianat olivat tärkeässä roolissa. He toimivat candomblén pyhimysten äiteinä ja kunnianarvoisina rouvina, sekä matriarkkoina. He ottivat suojiinsa sambistoja, joita vainottiin vielä 1900-luvun alussa. Nykyään banaanat ovat kotilieden valtiattaria, sielunhoitajia ja kulttuurin vaalijoita. Kaikkien aikojen tunnetuin baiana oli mäe-de-santo Tia Ciata (1854-1924), jonka talossa sävellettiin ensimmäinen karnevaalisamba Pelo Telefone vuonna 1917.

5.3 SAMBA DE RODA

Samba de Rodaa on pidetty karnevaalien esimuotona. Se tarkoittaa piirissä tanssittuja ja soitettuja rituaaleja. Piiri on afrikkalaisen kulttuurin keskeisin tapahtumapaikka. Samba de Roda syntyi Bahian rannikon maanviljelysalueelle capoeiran ja candomblén rinnalle. Piirissä tapahtui tiedon ja perinnön välittäminen seuraaville sukupolville. Piiri kuvaa myös afrikkalaista elämäntapaa, joka on syklinen ja siihen kutsutaan kaikki tämän maailman ja tuonpuoleisen ihmiset. Piiri luo seremoniallisen tilan esimerkiksi sambapiiriin.

Samba de Rodassa lauletaan, tanssitaan, runoillaan ja juhlitaan. Siinä on vahvaa itseilmaisua, sosiaalista yhteenkuuluvuuden vahvistamista ja axén (hurmoksellisuuden) tavoittelua. Samba de rodaa voikin verrata juhlaillalliseen. Kaikki osat ovat tärkeitä ja vaikuttavat toisiinsa. Eri osat pitää siis sovittaa yhteen, jotta kokonaisuudesta tulee täydellinen.

Koskiälä M. Häyrynen U. 1984. Samba ja Rion karnevaalit. Helsinki: Kirjayhtymä

5.4 RIO DE JANEIRO

Maalla asuvien ihmisten harjoittama samba alkoi imeä itseensä 1800-luvun lopulla vaikutteita muodista ja alkoi muodostua urbaaniksi musiikiksi. 1900-luvun alussa Rio de Janeiroa pidettiin paratiisina ja muodikkaana maailmankaupunkina. Tämä näkyi myös karnevaaleilla, kun rikkaat juhlivat keskustan leveillä kaduilla ajelemalla autoilla ja pukeutumalla kalliisiin naamiaisasuihin. Rion karnevaalit saivat vaikutteita eurooppalaisista karnevaaleista, joita järjestettiin muun muassa Pariisissa, Venetsiassa ja Nizzassa. Grandes sociedades järjestö järjesti myös karnevaaleja sisätiloissa, jotta naisetkin pääsivät niihin osallistumaan, sillä kadulle heitä ei päästetty moraaliin ja turvallisuuteen liittyvistä syistä.

Tavallinen kansa järjesti myös omia juhliaan, joihin liittyi esimerkiksi hajupommien ja mätien kananmunien heittelyä. Köyhät olivat pukeutuneet erilaisiin yksinkertaisiin naamiaisasuihin ja soittajilla oli itse tekemiään soittimia mukana, mutta vielä ei ollut kyse organisoidusta kokonaisuudesta. Vuonna 1893 Hilário Jovino Ferreira perusti seuran nimeltään Rei de Ouros, joka haki poliisilta lupaa ja järjesti ensimmäisen rauhallisen ja arvokkaan köyhien karnevaalin ulkona kadulla. Siitä tuli heti suuri menestys ja sitä pidetäänkin nykyaikaisen karnevaalin edeltäjänä.

Tanssissa oli kyse synnistä ja seksuaalisuutta paheksuttiin ja se jopa kiellettiin. Afrikasta tuoduilla orjilla ei ollut sukupuolta kansan keskuudessa ja heitä myytiinkin alastomina toreilla ja heidän fyysiset ominaisuudet olivat tärkeitä. Jos orja osasi soittaa, tanssia tai laulaa, oli hän arvokkaampi. Näin ollen he pystyivät tanssimaan tuonaikaisilla karnevaaleilla. Vielä nykyäänkin afrobrasiliaalaisia ihmisiä tarkastellaan heidän fyysisten ominaisuuksien mukaan, mutta nykyisin heidän seksuaalisuutta korostetaan.

Nykyään afrobrasiliaalaiset naiset hyödyntävät seksuaalisuutensa positiivisesti. He ovat passistoja, sambakulkueen soolotanssijoita. He ovat Pomba-goroja (naispuoleisia Exúja), joita on verrattu kristinuskon piruun. Passista tietää, mitä ovat orjien ja kahlittujen säännöt ja pukeutumiskoodit, mutta ei välitä niistä. Passistat luovat uutta tulevaisuutta ja vapauttavat myös katsojat rikkomaan rajoja ja luomaan uutta. Nykyään Brasilian sambakouluissa on myös valkoihoisia tanssijoita, mutta passistoiksi heillä ei ole asiaa.

Koskiala M, Häyrnen U. 1984. Samba ja Rio karnevaalit. Helsinki: Kirjayhtymä

5.5 ENSIMMÄINEN SAMBAKOULU JA VIRALLISET KARNEVAALIT

Vuonna 1928 perustettiin ensimmäinen sambakoulu Bloco Carnavalesco Deixa Falar. Se rikkoi rajoja ja teki sambasta karnevaalimusiikkia. Se esitteli soittimista ensimmäisenä surdon, tamborimin ja cuícan. Tämä sambakoulu eli vain muutamana vuodelta, mutta loi loistavan tulevaisuuden nykyiselle samballe. Vuoteen 1935 sambakoulunimitys kirjoitettiin aina lainausmerkeissä ja vasta sambakoulujen karnevaalien virallistamisen jälkeen nimitys virallistettiin muodossa G.R.E.S. (Grêmio Recreativo Escola de Samba) - Vapaa-ajanyhdistys Sambakoulu.

Vielä 1920-luvulle samballa oli huono ja rikollinen maine, niinpä sambakoululaiset alkoivat itse muuttaa tätä käsitystä. He alkoivat käyttäytyä asiallisesti ja pukeutuivat yhtenäisesti esiintyessä oman koulun väreihin. He solmivat suhteita lehdistöön ja heidän maineensa parantu. Tämän kaiken takana oli Paulo de Porteira, joka kehitti myös juonellisen samban eli samba de enredon, jota kulkueessa kuvattiin eri osiolla. Joka vuosi sävellettiin myös uusi samba de enredo ja se on edelleenkin käytössä Rion karnevaaleilla.

Vuonna 1934 perustettiin Brasilian sambakoulujen yhteisliitto UGESB, joka loi ensimmäiset säännöt karnevaaleille ja ne virallistettiin. Edelleen järjestettiin pienempiä ja ei niin järjestelmällisiä karnevaaleja, mutta kun UGESB sai parempia katuosuuksia karnevaaleilleen, syrjäytti se muut ja teki Rion karnevaaleista kuuluisia.

5.6 SAMBAN LEVIÄMINEN MAAILMALLE

Samba oli noussut Brasilian suosituimmaksi lajiksi Presidentti Getúlio Vargasin siivittämänä. Hän teki sambasta osan Brasilian identiteettiä ja siitä tuli isänmaallisuuden symboli. Toisaalta se oli yhä ja on edelleenkin, osa propagandaa ja sisältää tänäkin päivänä voimakkaita yhteiskunnallisia jännitteitä. Vastakkain ovat mustat ja valkoiset, rikkaat ja köyhät sekä valtakulttuuri ja marginaalinen kulttuuri. Samba levisi amerikkalaisten mukana heidän omaan maahansa ja filmitelisuuden myötä Eurooppaan.

Koskiala M, Häyrynen U. 1984. Samba ja Rio karnevaalit. Helsinki: Kirjayhtymä

6 SUOMALAINEN SAMBA

6.1 SAMBAN TULO SUOMEEN

Brasilialainen kulttuuri levisi pikkuhiljaa ympäri maailmaa ja 1970-luvun televisioidut lähetykset Rion sambakarnevaaleilta herättivät mielenkiinnon sambaa kohtaan. Muuallakin maailmassa haluttiin soittaa riolaista karnevaalisambaa. Ympäri maailmaa ihmiset alkoivat perustaa omia ryhmiä, jotka soittivat Brasiliasta tuttuja soittimia, kuten surdoja, tamborimeja ja pandeiroja. Tämä aiheutti suuren turisti virtauksen Rion karnevaaleille Brasiliaan, sillä haluttiin oppia oikeata sambaa. Riosta haettiin myös tarvikkeita ja aidon sambaelämän vaikutteita.

Vuonna 1975 Suomeen perustettiin Suomi-Brasilia Seura, joka alkoi tuoda sambaa myös Suomeen. Seurassa oli jäseninä Brasiliassa käyneitä tai siellä asuneita suomalaisia ja Suomessa asuvia brasilialaisia. Seuran tarkoitus oli tuoda brasilialainen kulttuuri myös Suomeen.

Ensimmäinen televisiolähetys Rion sambakarnevaaleilta nähtiin vuonna 1977 ja vuonna 1984 ilmestyi suomenkielinen Matti Koskialan ja Urpo Häyrisen teos ”Samba ja Rion karnevaalit”. Näiden pohjalta suomalaiset tutustuivat paremmin sambakulttuuriin ja kiinnostuivat siitä. Tämän kiinnostuksen seurauksena haluttiin järjestää suomalaista sambatoimintaa.

Vuonna 1976 käynnistettiin ensimmäinen suomalainen ”sambakoulu”. Tämän tarkoitus oli opettaa soittamisen ja tanssimisen lisäksi brasilialaista elämäntyyliä. Sambakoulu järjesti myös aktiivisesti juhlia hotellilla Hesperiaassa ja ravintola Kaisaniemessä. Koska puitteet olivat aluksi rajalliset ja esimerkiksi soittimia ei saanut Suomesta, rakensi Jussi Virkkilä hyvin ison ja painavan surdo-rummun, josta myöhemmin tuli hyvin legendaarinen sambapiireissä.

Vuonna 1978 Suomi-Brasilia Seuran sambakoulusta tuli Samba ry, jonka ensimmäinen karnevaalikulkue nähtiin Helsingin juhlaviikoilla vuonna 1981. Sambakouluja alkoi tämän jälkeen syntyä muihinkin kaupunkeihin, kuten Turkuun ja Tampereelle. Vanhin edelleen toiminnassa oleva sambakoulun on Lahden Samba Maracanã ry, joka viettää vuonna 2011 30-vuotis juhlaansa.

Koska samba oli eksoottista ja hyvin erilaista, verattuna siihen mitä oli totuttu suomessa näkemään, saivat erilaiset samba-tapahtumat paljon tilaa mediassa ja tieto levisi laajemmalle. Innostuksen myötä Hesperiasa vuonna 1979 pitää talvikarnevaaleja, jotka jatkuivat aina vuoteen 1998 asti. Siellä kuultiin brasilialaisten rytmien lisäksi kuubalaisia rytmejä. 1980-luvun lopulla tiedonjano kasvoi ja Brasiliaan järjestettiin matkoja tiedon saannin toivossa. Rion karnevaaleilta suomalaiset toivat tullessaan tanssi- ja soittotekniikoita ja samban perusaskel samba no pé (suom. sambaa jalolla) tuli suomeen.

Ensimmäinen leikkimielinen kilvoittelu sambakoululaisten paremmuudesta järjestettiin vuonna 1984 Samba ry:n toimesta Helsingissä. Siihen osallistui seitsemän sambakoulua, jotka olivat Helsingistä Samba Clube, Samba Nova ja Helsingin sambakoulu, Turusta tulivat Samba Apito ja Grupo Brasil, Salosta Samba Corrente ja Lahdesta samba Maracanã. Aluksi palkinnoksi ajateltiin legendaarista ”Jussin surdo”, koska se oli huonossa kunnossa palkinnoksi hankittiin Vesa Weseliuksen rakentama surdo-rumpu. Tämän kylkeen kaiverrettiin ”Jussin surdo” ja se on edelleenkin Helsingin Samba Carnavalin kiertopalkinto.

6.2 NYKYISTEN SAMBAKOULUJEN TOIMINTA

Suomalaisen samban ydin tulee brasilialaisesta karnevaalisambasta. Sen tarkoituksena on tehdä aitoa brasilialaista sambaa, sen juuria kunnioittaen, mutta tuomalla siihen oman sävyn. Sambakoulujen tärkeimmät osat ovat koulua symboloivat värikäs lippu ja sitä kantava lipunkantajapari. Tärkeänä osana sambakouluissa ovat myös bateria, baianat, soolotanssijat ja lapset.

Vuonna 1990 perustettiin Suomen Sambakoulujen liitto (SSKL), joka toimii kattojärjestönä sambakouluille eri puolella Suomea. Liiton tehtävänä on toimia keskuselimenä ja kohottaa samban yleistietämystä. Liitto auttaa myös pitämään

yhteyttä muihin kansainvälisiin sambakouluihin ympäri maailmaa. SSKL järjestää vuosittain myös Helsingin sambakarnevaalit, jotka ottavat mallinsa Rion karnevaaleista Brasiliasta.

Vuonna 2010 Suomessa toimii seitsemän virallista sambakoulun (ovat Suomen sambakoululiiton jäseniä). Ne ovat Samba Maracanã Lahdesta (1981), Samba Carioca Turusta (1986), União da Roseira Tampereelta (1987), Império do Papagaio (1989) ja Força Natural Helsingistä (2007), Samba el Gambo Kokkolasta (1998) ja Samba Tropical Seinäjoelta (2003).

6.3 HELSINKI SAMBA CARNAVAL

Joka vuosi Helsingin keskustassa järjestetään sambakarnevaalit, joka on suomalaisten sambaajien kohokohta. Kulkueet kokoontuvat senaatintorille, josta koulut lähtevät pitkänä letkana kohti Esplanadia. Juuret tälle massiiviselle tapahtumalla lähtevät eri ravintoloiden talvikarnevaaleista ja pienemmistä karnevaaleista eri puolella Suomea. Tosin ensimmäiset karnevaalit järjestettiin Turussa 1991. Jo silloin mukana olivat kulkueet, mutta ei vielä kilpailtu sambakoulujen paremmuudesta. Ensimmäinen kilpailukulkue tuli seuraavana vuonna ja se järjestettiin Tampereella.

Ensimmäisen kerran karnevaalit järjestettiin Helsingissä vuonna 1993. Karnevaalien suunnittelu alkaa jo heti, kun edelliset ovat ohi. Se on koko vuoden projekti, johon koko sambakoulu osallistuu. Ensin pitää miettiä tarina, mitä oma sambakoulu kuvastaa, jonka jälkeen suunnitellaan, mitä kukin ala kuvastaisi ja millaiset asut siihen sopisivat. Joka vuosi jokainen sambakoulu säveltää kappaleen kuvastamaan ja kertomaan kulkueen aiheesta. Tätä kappaletta soitetaan koko kulkueen läpi. Karnevaaleille ilmoittautuneiden kesken suunnitellaan kaikille omat paikat kulkueessa ja valitaan passistat (soolotanssija) ja destaquet (vaunutanssijat) erillisellä kokeella. Kulkueen rakentamiseen menee paljon aikaa, sillä kaikille tehdään uudet asut ja vaunut pitää rakentaa alusta asti. Kaikki kynnelle kykenevät auttavat tässä, jotta kulkueesta saataisiin mahdollisimman hieno ja tietysti paras.

Karnevaalikulkueiden arvostelun hoitaa arvostettu tuomaristo. He arvioivat koulujen paremmuutta kymmenessä eri kohdassa. Arvostelun kohteina ovat Bateria ja samba enredo sekä näiden harmonia. Sitten arvostellaan esiintyminen, johon kuuluvat lapset, passistat, baianat, destaquet ja eri alat (kaikki arvostellaan erikseen). Seuraavaksi arvostelun kohteena on kokonaisuus. Se, miten kulkue on toteutettu käytännössä ja miten visuaalinen ilme kuvastaa aiheesta. Myös itse

aihetta, ideaa ja teemaa arvostellaan, sitä miten aihetta on rajattu ja miten luovasti se on toteutettu. Myös kulkueeseen osallistuvien asut arvostellaan. Asujen täytyy olla ”sambamaisia” ja niiden pitää sopia teemaan. Ei ole tarkoitus arvostella sitä, kenellä on kalleimmat asut, vaan kekseliäisyys ja luovuus ovat hyvästä. Etujoukko kuvaa kulkueen aiheen ja siinä tanssivilla on jonkinlainen koreografia. Tässä kohdassa arvioidaan koreografian yhtäaikaisuutta, yleisön tervehtimistä ja arvokkuutta. Lipunkantajapari esittelee koulun symbolin - lipun, joka on jokaisella koululla omanlaisensa. Tätä paria arvioidaan siitä, kuinka samanaikaisia on heidän liikkeensä ja kuinka he työskentelevät yhdessä. Heidän pitää myös olla sopusuhtaisia toisiinsa nähden ja esiintyä arvokkaasti. Viimeiseksi arvostellaan allegoriat eli lavasteväunut. Jokainen sambakoulu saa myös siitä 10 pistettä, jos tulee ajoissa kulkueeseen, joten maksimipistemäärä on 110 pistettä.

6.4 MEU SAMBA

Suomalaiset sambakoulut ovat tehneet muutakin yhteistyötä Helsingin sambakarnevaalien lisäksi. Vuonna 1997 suomalaiset sambakoulut tekivät yhteistyönä Meu Samba - shown, jossa esiteltiin laajasti brasilialaista sambakulttuuria. Esiintyjä on yli 80 eri sambakouluista ja kaikki esitykset olivat loppuunmyytyjä. Meu Samba - show poiki myös saman nimisen cd:n.

6.5 SUOMISAMBA VALLOITTAÄ SYDÄMIÄ JA MAAILMAA

Tärkeä osa suomalaisen samban leviämistä on ollut vierailevien opettajien opetus eri sambakouluissa. Suomen sambakoulut ovat keskenään vaihdelleet opettajia ja ulkomailta on tullut opettajia tuomaan uusia tuulia tanssiin ja soittoon. Vuonna 1987 järjestettiin Turussa eurooppalaisten sambistojen kokoontuminen Encontro Europeu do Samba. Näitä samanlaisia tapahtumia on järjestetty muuallakin maailmassa, kuten Venäjällä, Kiinassa ja Tanskassa, siis ei pelkästään Euroopassa.

欢迎您

Sambaajille ympäri maailmaa tärkein paikka tietenkin on Rio ja sen kulkueissa onkin tanssinut ja soittanut lukuisia suomalaisia sambistoja. Tärkeintä Rion matkoissa sambistoille on ollut uusien vaikutteiden ja ideoiden haaliminen sekä matkalaukut, jotka ovat pullollaan hankituista levyistä, paljeteista, kengistä ja sulista. Nämä tuotteet ovat Riossa paljon halvempia ja niitä ei kovin helposti Suomesta saa. Suomen sambakoululiitto liittyi vuonna 1999 Foundation of European Carnival Cities (FECC) järjestöön, jonka kautta on saatu lisää tietoa ja taitoa maailman eri karnevaaleista.

Vuodesta 1985 suomalaiset sambakoulut ovat käyneet Ruotsissa Nyköpingissä ja Norrköpingissä karnevaaleilla. Suomalaiset pärjäsivät niin hyvin näillä karnevaaleilla, että voittivat, vaikkei edes tiennyt osallistuvansa kilpailuun ja joskus suomalaiset ovat olleet kilpailukiellossa, jotta ruotsalaisilla sambaajilla olisi mahdollisuus voittoon. Ensimmäisenä vuonna Suomen sambakoulut kilpailivat erikseen ja sijoittuivat sijoille 1-4, joten kotijoukkue Ruotsi oli vasta 5.

7 ASUJEN HISTORIA

Samba-asujen historia on nuorempi kuin samban. Orjien mukanaan tuoma tanssi ja soitto ei tietenkään voinut sisältää koristautumista ja hienostelua, vaan itse soitto, tanssi ja tunnelma olivat tärkeintä. Kun tanssi ja soitto siirtyivät rikkaiden karnevaalien jälkeen kaduille, oli esiintyminen ja tanssitaito edelleen tärkeämpää, kuin hienot asut ja koristautuminen. Tärkeintä oli samban perusaskelen, samba no pé:n hallitseminen. Pikku hiljaa, kun karnevaaleista tuli suosituimpia, yleisön määrä kasvoi ja sen mukana se loittoni tanssijoista. Pelkkä tanssitaito ei enää riittänyt, kun karnevaalit siirtyivät leveimmille Rion pääkaduille, joten näyttävyyttä piti lisätä asuin ja koristein. Tällöin aloitettiin myös katsomoiden rakentaminen ja pääsymaksujen keräys, mikä aiheutti karnevaaliyleisön vaihtumisen rikkaampaan keskiluokkaan.

Samba-asujen fantasia-aiheet ilmaistiin nyt paljon koristeellisemmin, joka vaati taas rahaa. Tämä aiheutti ongelmia köyhille Brasilialaisille. Edelleen tehdään vuosi vuodelta hienompia ja isompia asuja karnevaaleille, mikä aiheuttaa jo taloudellisen sietokyvyn rajoilla eläville sambistoille ongelmia. Itse sambakoulujenkin rahalliset menot karnevaaleja toteuttaessa ovat suuret. Matti Koskialan ja Urpo Häyrisen kirjassa ”Samba ja Rion karnevaalit” kerrotaan, että vuonna 1984 sambakoulu Manqueran fantasiapukujen hinta oli 300-750 markkaa, mikä on vielä kohtuullinen hinta puvusta, mutta tuolloin koko koulun kulkue maksoi 1,5 miljoonaa markkaa, mikä oli tuohon aikaan isoin karnevaaleihin käytetty rahasumma ja tämä oli siis vasta yhden sambakoulun panostus.

Sambakulkueessa yhdellä koululla on noin 2000-4000 esiintyjää ja jokainen tarvitsee aina uuden asun. Tätä varten palkataan suuri määrä ompelijoita ja räätäleitä ja kaikkea tätä johtaa Carnavalesco. Hän on henkilö, joka suunnittelee ja valitsee kulkueen aiheen ja valvoo, että kaikki tehdään huolella ja ajallaan. Uuden karnevaalikulkueen suunnittelu alkaa heti, kun edellinen karnevaaliaika on ohi ja se kestää koko vuoden intensiivisenä päättyen taas uusiin karnevaaleihin. Carnavalescoista on tullut kuuluisuuksia ja he vaativat myös sen mukaista palkkaa.

Karnevaalien teemat ovat hyvin ajankohtaisia asioita niin Riossa kuin Suomessakin. Riossa on niin kauan, kun koristautuminen on ollut osana karnevaaleja käytetty paljon rahaa ja aikaa asuihin. Sulkia ja paljetteja on käytetty runsaasti, eikä strassessa ja kimaltavissa kankaissa ole säästelyä. Sambamuoti seuraa sen aikaista tyyliä ja muoti, mitä näkee myös katukuvassa. Esimerkiksi 1980-luvulla string-housujen peittävyys oli niukkaakin niukempi ja niiden leikkaus nousi sivuista lähelle kainaloa, kun taas 2000-luvulla housujen vyötärö oli todella alhaalla. Värimaailmakin on vaihdellut 1980-luvun neonväreistä ja 1990-luvun pääväreistä 2000-luvun pastelliväreihin.

Suomalaiset samba-asut ovat kehittyneet selvästi viimeisen 30:n vuoden aikana. Kun samba rantautui Suomeen ja ensimmäisiä esityksiä järjestettiin, ongelmaksi tuli juuri pukujen saatavuus. Edes tänä päivänäkin Suomesta ei saa valmiita samba-asuja, vaan kaikki on itse tehty tai haettu ulkomailta. 1970-luvun lopulla, kun ensimmäisiä samba-asuja olisi tarvittu, esimerkiksi sulkien saanti oli lähes mahdotonta Euroopastakin. Kalliimmissa puvuissa oli muutamia strutsinsulkia ja kukonsulkia hyvin vähän. Luovuus oli valttia materiaalien puuttuessa ja kalleimpia pukuja saivat käyttää vain taitavimmat tanssijat.

Nykyään Suomessa käytetään paljon rahaa asuihin. Sulkia tilataan Saksasta ja paljetteja ommellaan kilpaa. Rautalanka taipuu ja hitsikone laulaa. Ennen karnevaaleja sambistat kokoontuvat yhteen pukutalkoisiin ja asuja syntyy liukuhihnalta. Ainoastaan passistat tekevät omat pukunsa omien mittojen ja muotojen mukaan paljon tarkemmin kuin muut. Yleensä passistat tekevät puvut kokonaan itse, mutta tarvittaessa hekin saavat siihen apua. Myös baterian jäsenet saavan hienot asut ylleen ja näin he sulautuvat karnevaalikulkueeseen.

Passistoilla on kaikkein pienimmät asut, niin sanotut bikiniasut, jotka koostuvat erikseen ylä- ja alaosaan. Lisäksi heillä on päähine ja joskus rinkka. Karnevaaleilla vaunuissa tanssivilla destaquella on kaikista suurimmat ja hienoimmat asut, sillä he sijoittuvat näkyvimmälle paikalle karnevaaleissa, ylös korokkeelle. Heillä voi olla todella suuria rinkkoja ja päähineitä, eivätkä puvutkaan ole mitättömiä. Tavallisilla sambistoilla pukeutuminen on vapaampaa, kunhan asu on hiukan peittävämpi kuin passistoilla. He käyttävät myös suurempia päähineitä ja rinkkoja ja heidän asujaan karnevaalikulkueessa kutsutaan fantasia-asuiksi. Baianat, samba äidit, käyttävät perinteistä isoa vannehametta ja päähinettä. Heillä voi olla myös rinkka selässä. Lapset pukeutuvat heille sopivaan asuun, jossa on helppo liikkua ja olla. Hekin saavat jo päähineen ja mahdollisesti pienen rinkat. Miehet pukeutuvat yleensä pitkiin tai polvien alle ulottuviin housui-

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Baiana_Salvador.jpg

hin ja yläosa on paljaana tai jokin liivi tai hihatton paita on liitettyä asuun. Miehetkin saavat päähineen. Baterian kaikilla jäsenillä on samnalaiset päähineet ja liivit tai housut samanlaiset kaikilla. Karnevaaleilla nämä kaikki asut kuvittavat koulun aihetta.

http://farm4.static.flickr.com/3233/2802786105_b3d30c9449.jp

http://newsimg.bbc.co.uk/media/images/41385000/jpg/_41385930_maledancer_ap416.jpg

8 TUTKIMUS

8.1 KYSELY 1

Tein opinnäytetyötäni varten kaksi kyselyä suomalaisille sambaajille. Ensimmäiseen kyselyyn tuli 16 vastausta ja toiseen yhdeksän.

Suurin osa vastaajista on harrastanut sambaa monta vuotta ja kaikki paitsi yksi ovat olleet mukana Helsingin sambakarnevaaleilla. Kaikki pitivät tapahtumasta ja sitä pidettiin vuoden kohokohtana suomalaisille sambaajille. Karnevaaleissa pääsee tutustumaan ja tapaamaan muiden koulujen tanssijoita ja soittajia. Pukuloiston ja oman koulun karnevaaleihin valmistuminen vie paljon aikaa, joten on mukava esitellä sitä muille tanssijoille ja tietysti katsomaan tullee yleisölle.

Koruina vastaajat ovat esiintyessään käyttäneet pukuun itse tehtyjä koruja. Ne ovat yleensä tehty samoista materiaaleista kuin itse puku. Korujen paikkoja ovat kaula, kädet, sormet, jalat ja korvat. Yleisemmin korviin on saatettu ostaa korvakorut. Korujen pitää olee kestäviä ja kiinnityksen varmaa. Korun pitäisi olla iso ja näyttävä mutta se ei saisi painaa liikaa ja takertua puvun muihin osiin. Korut eivät saa myöskään liikkua liikaa, sillä esimerkiksi isot korvakorut tuntuvat tanssiessa ikäviltä ja pitkät kaulakorut voivat ikävästi osua naamaan ja hampaisiin. Korun pitää sopia pukuun ja kuvastaa puvun tarinaa. Yleensä korussa on samoja elementtejä kuin puvussa. Eräs vastaaja ehdottaa, että koru voisi kuvastaa bahia-kulttuurin joitain jumala-symboleja tai soittimia. Korussa pitää myös näkyä samba syvin olemus: intohimo, sitoutuminen, iloisuus ja liike.

Suurin osa vastaajista oli kiinnostuneita sambakorun ostamisesta, jos se vaan sopii pukuun. Muutama ei varsinaisesti ostaisi itse pukuun sopivaa korua, mutta olisi muuten kiinnostuneita samba-aiheisesta korusta, mitä voisi käyttää vapaa-aikana. (Liite 1)

8.2 KYSELY 2

Melkein kaikki vastaajista on tehnyt puvun itse ja siihen kuuluvat korut. Puvuissa kiinnikkeinä on käytetty Neppareita, erilaisia hakasia, tarranauhaa, nauhoja, hakaneuloja, rintaliivien hakasia ja kuminauhoja. Korujen kiinnitykseen on taas käytetty valmiita korulukkoja, tarranauhaa, hakasia ja neppareita.

Korujen kiinnitys pitäisi olla helppo ja varma. Sen pitää kestää kovassakin menossa ja olla joustava päällä. Tarranauha on siitä huonoa että se voi tarttua esimerkiksi hiuksiin ja sukkahousuihin kiinni, mutta toisaalta se on hyvä varmuudessaan ja helppoudessaan. Kaikki pitivät tärkeämpänä korun kiinnityksen varmuutta enemmän kuin sen pukemisen helppoutta. (Liite 2)

9 PROSESSI

9.1 KORU

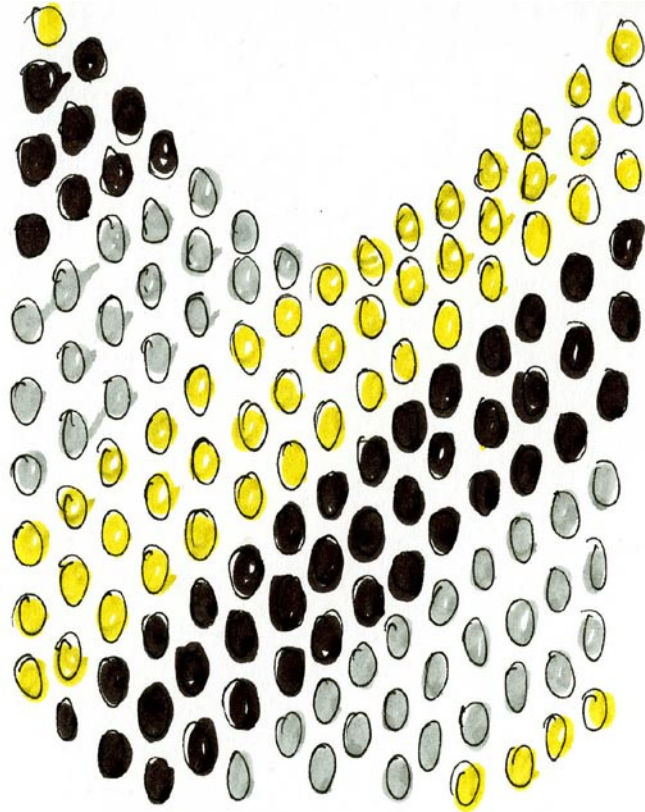
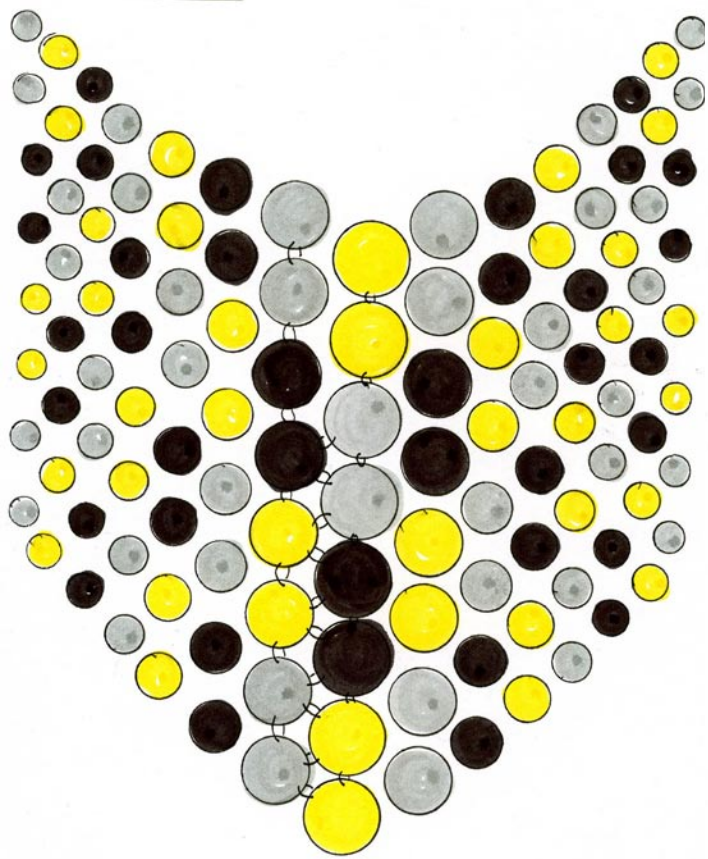
9.1.1 SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT

Lähdin suunnittelemaan ensimmäisenä uniikkia esiintymiskorua sambaan. Tarkoitus oli tehdä koru, joka jollain lailla kuvastaisi omaa sambakouluani ja toisi sen ominaispiirteitä esiin. Lähdin miettiminään vaihtoehtoja siitä mistä, Samba Maracanã tunnetaan ja mitkä ovat sen aatteet. Sambakoulun tärkeimmät elementit ovat koulun lippu, värit ja bateria. Ilman niitä ei virallista sambakoulua ole.

Koulun värit musta, keltainen ja hopea tuntuivat koko ajan tulevan ensimmäisenä mieleen meidän sambakoulustamme. Ne ovat tärkein tunnusmerkki ja jokaisella Suomen sambakoululla on erilaiset värit. Värit tuntuivat aluksi hyvin vanhanaikaiselta yhdistelmältä ja koin ne haasteena. Koulumme on perustettu 1980-luvulla, joten värit ovat olleet tuolloin hyvin trendikkäät, mutta ajan kuluessa ne ovat vanhentuneet. Sambakoulumme värejä onkin kerran vaihdettu, mutta muutos peruttiin pian ja vanhoihin väreihin palattiin, koska edes Brasiliassa sambakoulu ei ole aiemmin vaihtanut koulunsa värejä.

9.1.2 SUUNNITTELU

Pohdin kuinka saisin värit esiin korussa. Hopean värjääminen on hankala ja väreistä ei saa kirkkaita eikä kestäviä. Ensimmäisenä mieleeni tuli titaani, jota värjätään sähköllä. Titaani on kovaa ja kevyttä metallia, mutta suhteellisen kallista. Kun korun suunnittelu eteni, tulin siihen tulokseen, että korusta tulee iso ja siihen kuuluvia elementtejä olisi kiva, olla muuallakin puvussa, joten titaanisesta korusta ja osista tulisi kalliita. Opettajan ehdotuksella päädyin alumiiniin, joka on myös hyvin kevyttä ja sen värjääminen on helppoa. Väriskaala on alumiinilla loputon, sillä siihen värit saadaan aikaan pigmenteillä.

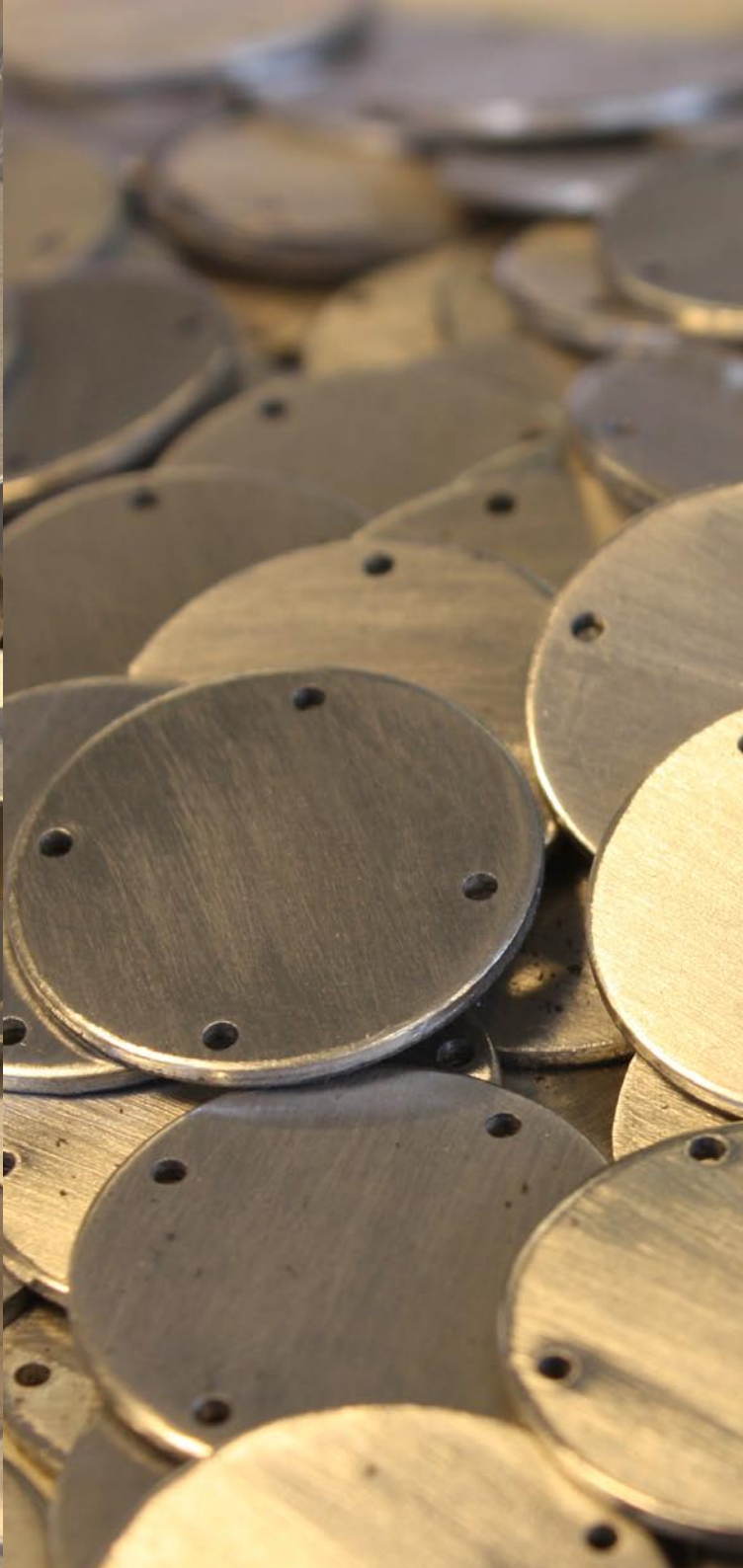

Ajatuksenani oli tehdä koru, joka olisi koottu pienemmistä osista ja josta olisi mahdollisesti irrotettavissa jokin osa arkikäyttöön. Jonkinlainen verkkorakenne, joka kiinnittyisi puvun yläosaan. Tein ennen suunnittelua kyselyn suomalaisille sambaajille korun ja puvun ominaisuuksista. Vaikka vastauksia ei tullut kovin paljon, kävi selvästi ilmi, että tärkeintä puvussa ja sen osissa on niiden varmuus ja kestävyys. Mikään osa puvusta ei myöskään saa kasvon lähellä olla niin irtonainen, että se voisi osua kasvoihin tanssiessa. Tästä tuli idea että korun voi kiinnittää puvun yläosaan kiinni, jolloin se voisi olla iso, mutta pysyisi kuitenkin paikoillaan.

Tämän jälkeen hahmottelin erilaisia muotoja, joita voisi korun verkkorakenteessa käyttää. Tarkoitus oli tehdä muoto, jota olisi mahdollista tehdä sarjatyönä isojakin määriä. Erilaisia kiemuroita ja koukeroita muodostui paperille. Vasta kuparifoliosta tehtyjen mallien avulla pääsin oikeasti näkemään, miltä ne näyttivät toisiinsa liitettyinä. Halusin muodosta kolmiulotteisen, jotta siihen syntyisi liikettä enemmän sekä värin ja varjon vaihtelua. Näin väreihin saisi myös lisää vaihtelua ja vivahteita.

Kun olin päässyt foliomalleissa eteenpäin, tein muutamasta parhaimmasta mallista hopeiset versiot, jotta huomioisin valmiissa työssä myös aineen vahvuuden. Lopulta päädyin ympyrän muotoon, joka on lyöty hieman kuperaksi. Tämä tuntui yksittäisessä kappaleessa kovinkin yksinkertaiselta, mutta kun niitä tuli monta vierekkäin, tuntui muoto hyvin halitulta ja mielenkiintoiselta.

Hahmottelin ympyröiden sommittelua verkkomaiseen muotoon. Kokeilin laittaa niitä eripäin. Niin, että joka toinen oli kupera puoli ylöspäin ja joka toinen kaareva puoli ylöspäin. Kokeilin myös laittaa niitä vierekkäin ja limittäin. Mahdollisuuksia oli monia ja useampi niistä tuntui hyvältä ja mahdolliselta toteuttaa. Myös värien sommittelua ja suhteita toisiinsa piti harkita tarkoin, jotta samban tunnelma tulisi siitä ilmi. Täysin järjestelmällinen järjestys tuntui liian tiukalta ja jäykältä samban letkeään meininkiin. Jokin orgaaninen järjestys oli siis parempi vaihtoehto.

9.1.3 TOTEUTUS

Toteutuksessa mietin ensimmäisenä, miten olisi helpointa saada aikaan säännöllisiä ja samankokoisia ympyröitä. Sahaaminen tuntui hitaalta ja työläältä vaihtoehdolta, joten koulun prikkaleikkurista löytyi sopivankokoinen reikä. Opettajalta tiedustelun jälkeen selvisi, että sitä prikkaleikkuria voi myös käyttää alumiinin leikkaamiseen, joten tehtävä oli helppo. Levy toiseen käteen ja vasara toiseen ja eikun paukuttelemaan. Koulusta löytyi valmiiksi millin paksuista alumiinilevyä, joka toimi hyvin korussa.

Ensimmäisessä erässä tein noin sata ympyrää, joita aloin hahmottelemaan korun muotoon. Erilaisia hahmotelmia tuli ja verkkorakenteen muoto hahmottua. Tämän jälkeen alkoi porausurakka. Jokaiseen ympyrään täytyi porata 1-4 reikää, joilla ne tulisivat toisiinsa kiinni. Piti tarkoin miettiä, jottei poraisi reikiä liikaa, sillä ylimääräise reijät näyttäisivät huolimattomilta valmiissa korussa.

Porauksen jälkeen löin osan kupille, jonka jälkeen reikiä piti suurentaa, sillä en ollut ottanut huomioon, että kappale venyy muokatessa ja näin ollen rei'istä tuli soikeita. Pohdin pitkään, millä värjäisin osat keltaiseksi ja mustaksi. 1/3 osa jäi metallin väriseksi kuvastamaan hopeaa, 1/3 värjäsin mustaksi ja loput keltaiseksi. Vaihtoehtoina olivat joko jauhemaalalaus tai alumiinin etsaaminen. Lopulta päätin jauhemaalata osat, sillä näin väristä saatiin voimakkaampi. Koululta löytyikin haluamaani keltaista ja mustaa väriä, joten värjäämisen kanssa ei ollut ongelmia. Ennen jauhemaalausta lasikuulapuhalsin osat, jolloin maali tarttui paremmin alumiinin pintaan. Jauhemaalauksessa osat laitettiin roikkumaan telineeseen sähköä johtavalla metallilangalle. Telineeseen johdettiin sähköä, jonka avulla tuotteen pintaan ruiskutettu hieno maalijauhe pysyi kiinni. Maalatut osat laitettiin tämän jälkeen uuniin kymmeneksi minuutiksi 190 asteen lämpöön. Kun esine oli jäähtynyt, oli maali kuivaa ja valmista käsiteltäväksi. Tämä tekniikka oli minulle uutta ja pidin siitä.

Osat yhdistin toisiinsa lopulta hopealenkeillä, sillä alumiini ei ollut tarpeeksi kestävää tähän tarkoitukseen. Lenkkien halkaisija oli 4,5 mm ja langan vahvuus oli 1mm. Ennen yhdistämissä suunnittelin osien järjestyksen ja niiden oikeat paikat, siten ettei niihin jäänyt ylimääräisiä porattuja reikiä. Yhdistäminen sujui lopulta vaivattomasti, sillä olin hyvin suunnitellut sen etukäteen.

Viimeinen vaihe korun toteutuksessa oli se, kuinka se kiinnitettäisiin kaulalle. Vaihtoehtoja oli monia. Ensimmäinen ideani oli laittaa koruun jokin metalliketju, mutta hylkäsin ajatuksen heti, sillä silloin koru ei tuntuisi päällä mukavalta. Kankainen vaihtoehto tuntui luontevalta osalta koruun ja se tuntuisi mukavalta päällä. Se kuinka se olisi kiinni korussa, täytyi suunnitella huolella. Ensimmäisenä ajatuksena oli porata ylimpinä oleviin ympyröihin reiät jolloin kankaasta ommeltu panta voitaisiin ommella kiinni koruun. Lopulta päädyin tekemään kaksi erillistä kangassuikaletta, jotka ovat kiinnitetty korun yläreunoihin kiinni ja takaa sen saisi kiinni neppareilla. Näin koruun sai vaihtelua, sillä nyt sen voi pukea kummin päin tahansa päälle, joko kupera tai kaareva puoli katsojaan päin. Lopuksi niittasin korun alaosaan renkaan, josta roikkuu pieni lukko. Näin korun saa lukittua puvun yläosaan kiinni, eikä se tanssiessa hypi kasvoille. Lopputulos oli hyvä ja onnistunut.

9.2 PINSSI

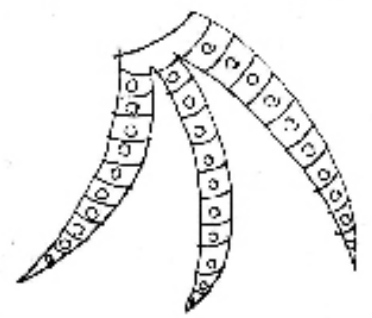
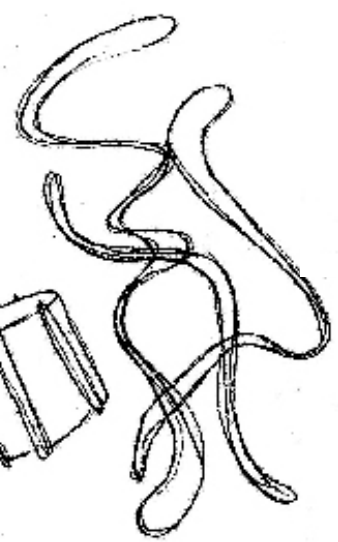
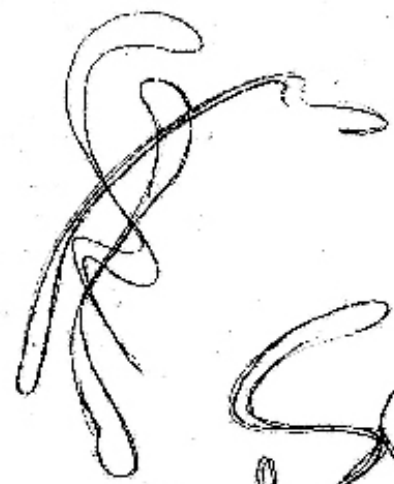
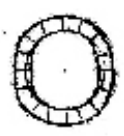
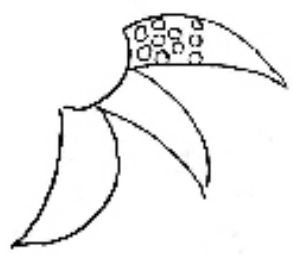
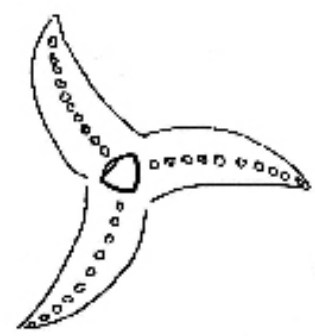
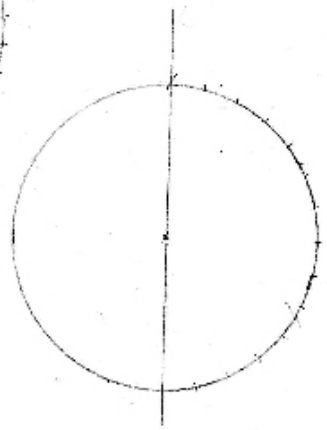
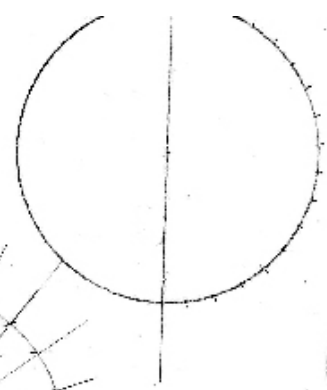
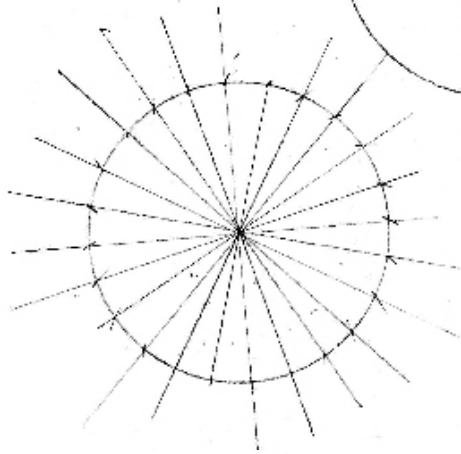
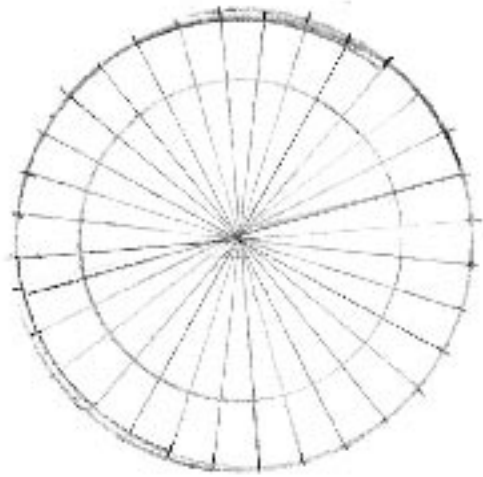
9.2.1 SUUNNITTELUN LÄHTÖKOHDAT

Idea pinssin tekemiseen lähti omalta sambakoulultani, kun kerroin siellä syksyllä 2009 aikomuksesta tehdä opinäytetyöni suomalaisesta sambakulttuurista. Suuren innostuksen tuloksena ihmiset alkoivat ideoida, mitä mahdollisesti voisin tehdä ja esiin tuli oman sambakouluni 30-vuotisjuhlat vuonna 2011. Ideana oli tehdä koru, joka olisi edullinen ja kaikilla olisi mahdollisuus ostaa se juhluvuonna. Sen toteutus tulisi olla mahdollisimman yksinkertainen ja se kuvastaisi meidän sambakouluumme.

9.2.2 SUUNNITTELU

Tutkin meidän sambakoulumme tunnusmerkkejä. En halunnut siihen suoranaisesti teksti ” Samba Maracanã 30-v” ja koulun lipun kuvaa, vaan halusin hienovaraisesti tuoda esille koulun piirteet. Tutkin koulumme logoa ja siihen liittyviä asioita. Juhlavuoden teemaksi on suunniteltu Timantti-aihetta ja halusin sen tuoda mukaan suunnitteluun. Olin yhteydessä sambakoulumme hallituksen puheenjohtajaan maaliskuun 2010 puolella välissä ja sain häneltä kuulla, että sambakoululle on tilattu uusi logo ja vanha poistuu käytöstä. Samalla sain myös kuulla, että Timantti-aihe juhluvuodeksi ei ole täysin varmaa, joten toivomus oli, ettei sitä käytetä pinssin suunnittelussa. Näin ollen suunnitelmani menivät kokonaan uusiksi.

Sambakoululta sain sen verran apua suunnittelussa, että koulumme nimi ja logo (myös tuleva) ovat otettu Brasiliassa Rio de Janeirossa olevasta jalkapallostadionista. Tämä helpotti työtäni varsin paljon, sillä nyt sain jonkinlaisen punaisen langan siihen, miten uudistuva sambakoulumme voisi näkyä suunnitelmassani. Etsin netin avulla kuvia kyseisestä stadionista ja materiaalia siitä löytyikin paljon. Tämän jälkeen mietin miten samba voisi kuvastua stadionin avulla. Hahmottelin erilaisia liikkeitä mielessäni ja yrtin piirtää niitä paperille, mutta mitkään eivät miellyttäneet silmääni. Selasin paljon oman sambakouluni kuvamateriaalia ja löysin oikein hienoja poseerauskuvia, joissa sambatytöt poseeraavat näyttävästi

<http://www.sambamaracana.com/pressikuvat/maracanapress13.jpg>

<http://avidaebela.files.wordpress.com/2009/10/maracana.jpg>

kuvaajalle. Ajattelin, että miksikäs ei tuota poseeraavaa oman koulun tanssijaa voisi käyttää pinssissä sellaisenaan tai siluettina.

Lisää kuvia selaillessani löysin kuvan Maracanã stadionista kuvattuna ylhäältä päin. Kuva oli todella hieno ja siinä tuli esille hyvin stadionin piirteet. Soikion muotoinen rengas, joka oli jaettu osiin, vakuutti minua ja halusin sen tuoda pinssissä esille. Piirsin samanlaisen soikion, kun jalkapallostadionin profiili on ja jaoin sen 30:n osaan, joka kuvastaa sambakoulumme ikää. Sambatytön ja stadionin renkaan yhdistämisen suunnittelua tein tietokoneella. Muokkasin kuvat mustavalkoikisiksi ääriviivapiirroksiksi, silueteiksi ja negatiivikuviksi. Samalla mietin tekniikkaa, jolla kuvan voisin toteuttaa. Tein poseeraavasti tytöstä mustavalkoisen valo-/varjokuvan, jonka toteutus fotoetsaamalla onnistuisi hienosti. Kuvien mittasuhteet täytyi saada oikeiksi. Tulostin paperille erikokoisia kuvia, joita sitten kopiokoneella suurensin ja pienensin. Lopullinen mittasuhte tuli liimaa-leikkaa tekniikalla. Tämän jälkeen tein tietokoneella oikeankokoiset versiot kuvista ja muutin ne negatiiveiksi. Opettaja kopioi oikean kokoiset tulosteet kalvolle, jonka jälkeen pystyi tekemään fotoetsausta.

9.2.3 TOTEUTUS

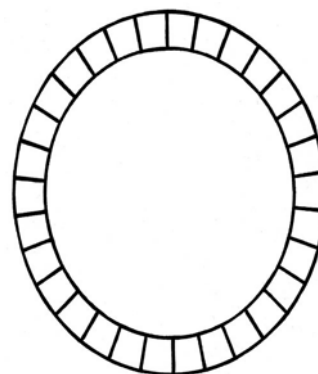
Sambatytön ja stadionin renkaan yhdistämisen suunnittelua tein tietokoneella. Muokkasin kuvat mustavalkoikisiksi ääriviivapiirroksiksi, silueteiksi ja negatiivikuviksi. Samalla mietin tekniikkaa, jolla kuvan voisin toteuttaa. Tein poseeraavasti tytöstä mustavalkoisen valo-/varjokuvan, jonka toteutus fotoetsaamalla onnistuisi hienosti. Kuvien mittasuhteet täytyi saada oikeiksi. Tulostin paperille erikokoisia kuvia, joita sitten kopiokoneella suurensin ja pienensin. Lopullinen mittasuhte tuli liimaa-leikkaa tekniikalla. Tämän jälkeen tein tietokoneella oikeankokoiset versiot kuvista ja muutin ne negatiiveiksi. Opettaja kopioi oikean kokoiset tulosteet kalvolle, jonka jälkeen pystyi tekemään fotoetsausta.

Fotoetsauksessa levyn pinta ensin puhdistetaan ja matataan karhunkielellä hyvin, jonka jälkeen sen pintaan laitetaan valoherkkä fotolakka. Lakka suihkutetaan pimeässä, jonka jälkeen se säilytetään jossakin laatikossa, mihin ei pääse valoa. Lakan annetaan kuivua tai se kuivataan uunissa 50:n asteen lämpötilassa noin 15 minuuttia, jonka jälkeen sen

voi valottaa. Valottaminen tapahtuu myös pimeässä huoneessa. Levyn pintaan asetetaan tulostettu kalvokuva ja lasilevy, jonka jälkeen levyä valotetaan uv-lampulla noin 3 minuuttia. Tämän jälkeen levy laitetaan 7 %:n lipeäliuokseen, jolloin valotetut osat lakasta liukenevat pois ja jäljelle jää haluttu tarkka kuvio. Lakkaa kuivatellaan pimeässä vielä vuorokausi, jonka jälkeen syövytys hopealla tapahtuu 30 %:ssa typpihapossa. Syövytyksen aika riippuu siitä, kuinka syvälle kuvio halutaan syövyttää, mutta minuuttikin syövyttää jo selvästi materiaalia. Syövytyksen jälkeen lakka pyyhitään pois sinolilla ja kuva on valmis levyssä.

Aluksi minulla oli epäonnea, sillä lakka ei pysynytäkään hopealevyn pinnassa vaan liukeni typpihapossa pois. Lopulta sain syövytyksen onnistumaan ja työn teko jatkui. Seuraavaksi sahasin kuvat tarkasti irti levystä ja viilasin reunat hyvin. Sovitin osat toisiinsa niin, että tanssija on stadionrenkaan välissä vasemmassa reunassa. Tämän vuoksi taivuttelin varovasti rengasta, jotta sain sen istumaan hyvin juotosta varten. Tämän jälkeen juotin renkaan ja tytön kiinni toisiinsa ja niiden takapuolelle pinssitapin. Leimojen lyönnin jälkeen pinssi oli valmis.

Tarkoituksena on Samba Maracanã juhluvuonna valaa useampia pinsskejä. Sambakoulullamme oltiin hyvin tyytyväisiä pinssiin ja juhluvuonna siitä halutaan järjestää julkistamistilaisuus. Vasta kun ajankohta on lähempänä, pinsskejä tehdään enemmän ja kaikki halukkaat voivat lunastaa itselle omansa

10 YHTEENVETO

Opinnäytetyön prosessi oli haastava ja opettava kokemus. Kaiken tarvittavan huomioon ottaminen ja ylimääräisen karsiminen vaati tarkkavaisuutta. Prosessin onnistumiseen tarvittiin jo opittuja taitoja ja uuden oppimista sekä välillä takapakkia. Kaiken kaikkiaan opinnäytetyö tuo paljon uusia tietoja ja taitoja sekä kartuttaa omaa osaamista.

Minun työssäni opin suunnittelemaan korun, joka toimii oikeasti käytännössä. Tällä tarkoitan sitä, että isokin koru voi olla mukava päällä ja toimia liikkeen mukana. Eri materiaalien yhdistäminen oli mielenkiintoista ja toi uusia haasteita työhön. Myös uusien ja erilaisten tekniikoiden kokeilu ja testaus oli kiinnostavaa ja antoi paljon uusia mahdollisuuksia tulevalle muotoilijan uralle. Huomasin myös kuinka kyselyt vahvistivat sen mitä olin itse ajatellut ja vahvistivat käsitystäni tuotteen toimivuudesta. Prosessin alkumetreillä selvitin itselleni mitä haluan tehdä ja etenin sen mukaan. Pian syntyikin se perusidea, jota lähdin jalostamaan eteenpäin ja lopulta syntyi tuote, johon olen erittäin tyytyväinen. Matkalla syntyi uusia ideoita ja vanhoja tippui pois. Lopulliset ratkaisut olivat onnistuneita ja perusteltuja.

Pinssin kanssa opin työskentelemään asiakaslähtöisesti ja kuuntelemaan asiakkaan toiveita. Toiveiden toteutus ja oman lisän tuominen pinssiin tuli luontevasti. Kolmiulotteisuuden hahmottaminen kuitenkin litteään kappaleeseen toi omia haasteitaan, mutta mielestäni onnistuin siinä loistavasti. Rajoitteiden huomioonottaminen toi työhön lisää mielenkiintoa ja opin pitämään rajat kurissa. Lisäksi se että kaikki suunnitelmat muuttuvat puolessa välissä matkaa toi alkumasennuksen jälkeen uutta intoa ja lopputulokseen olen tyytyväisempi, mitä luultavasti olisin ollut ensimmäisen suunnitelman jälkeen.

Prosessin kokonaisuus onnistui hyvin. Tein alussa itselleni aikataulun tiukaksi, sillä tiesin, että lopussa tulee aina kierre. Jos kaikki olisi mennyt suunnitelmien mukaan, olisin saanut työni valmiiksi kuukauden aikaisemmin, mutta kuten aina, kaikki ei aina mene suunnitelmien mukaan ja vara-aikaa on hyvä olla turvana. Kuitenkin sain työni hyvissä ajoin valmiiksi ja olen itse niihin tyytyväinen. Tekemistäni koruista tuli juuri sellaiset kun olin niistä suunnitellut tulevan. Prosessi antoi ja opetti paljon. Työtä oli paljon tehtävänä ja välillä hirvitti, kuinka siitä selviää, mutta kaikki sujui lopulta hyvin ja tulos oli mieleinen.

1 LÄHTEET

Koskiala M, Häyrnen U. 1984. Samba ja Rion karnevaalit. Helsinki: Kirjayhtymä

Vaissi P, Huovinen H. 2005. Kultasepän aineoppi ja ammattikemia. Helsinki: Opetushallitus

Hopiavuori J. 2009. Sambakarnevaalit [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Kortesaari L. Lähetetty 20.11.2009.

http://www.worldsamba.org/main/index.php?module=pagemaster&PAGE_user_op=view_page&PAGE_id=7&MMN_position=7:7

Hopiavuori J. 2010. Puheenjohtaja. Lahden Samba maracanã ry. Haastattelu 18.1.2010.

KUVAT

Lehto Harri

Koskiala M, Häyrnen U. 1984. Samba ja Rion karnevaalit. Helsinki: Kirjayhtymä

<http://avidaebela.files.wordpress.com/2009/10/maracana.jpg>

http://commons.wikimewiki/File:Baiana_Salvador

http://farm4.static.flickr.com/3233/2802786105_b3d80c9449.jpg

http://newsimg.bbc.co.uk/media/images/41385000/jpg/_41385930_maledancer_ap416.jpg

<http://www.coventryschoolofsamba.org.uk/images/bauer-surdo.jpg>

<http://www.sambamaracana.com/pressikuvat/maracanapress13.jpg>

12 LIITTEET

LIITE 1

KYSELY 1

Kysymykset

1. Kauanko olet harrastanut ja kuinka sait tietää omasta sambakoulustasi?
2. Kuinka usein käyt harjoittelemassa tai keikoilla?
3. Oletko ollut karnevaaleilla ja jos olet, niin mitä mieltä olet niistä?
4. Millaisia koruja käytät sambatessa?
5. Entä vapaa-aikana?
6. Mitä rajoitteita sinun mielestäsi korulla on kun sambaat?
7. Pitääkö sambakorun kuvastaa sinusta jotakin?
8. Onko sambakorun materiaaleilla väliä?
9. Kuinka kiinnostunut olet sambakoruista ja olisitko valmis maksamaan niistä?

Vastaukset

Vastaaja 1

1. 4 vuotta bateriassa. Ensin nettisivuilta, sitten yhdeltä kaverilta sekä soittamalla Maracanan nettisivujen yhteystietoihin.
2. Harjoittelemassa n. 1 krt/vko paitsi ei kesällä, lisäksi yritän treenata kotona 1 krt/vko. Keikoilla 1-2 krt/vuosi.
3. 4 kertaa. Mitä mieltä... hmm, on vähän laaja kysymys. Onhan ne vuoden päätapahtuma ja kohokohta, mutta itse nautin kyllä enemmän esim. viikonloppu-workshopeista, missä voi treenata uusia asioita pitkään ja hartaasti. Karnevaaleilla on hieno olla mukana, mutta toisaalta harmittaa kun ei itse näe kulkueita.
4. En mitään.
5. Ei minulla ole edes vihkisormusta (avoliitossa).
6. En osaa sanoa.
7. Sen pitäisi kuvastaa intohimoa, sitoutumista, iloisuutta, liikettä...
Konkreettisemmin se voisi kuvastaa esim. bahia-kulttuurin joitain jumala-symboleja (en kyllä itse tunne tätä puolta), jotain soitinta tms.
8. Ei saa ainakaan olla mitään allergiaa aiheuttavaa. Luonnonmateriaalit kuten nahka, puu, luu(?) ovat myös soitinrakennuksessa käytettyjä, kierrätysmateriaalit taas sopisivat sambakoulujen henkeen.
9. Voisin ostaa sellaisen lahjaksi.

Vastaaja 2

1. Tanssinut n. yhdeksän vuotta (?) ja toiselta harrastajalta oman työni kautta.
2. Vaihtelee todella paljon, yhdestä kolmeen kertaa viikossa (useimmin kerran vko).
3. Karnevaalit on hauskaa, mutta toisaalta rankkaa biletystä ja tanssia. Sadesäällä ei hirmuhauskaa.
4. Sambakorut ovat useimmiten liitettyinä itsetekemiin pukuihini, joskus erillisenä vain korvakorut.
5. Aika harvoin käytän, kausittain korvakoruja, pieniä (työnkuvaan ei kovin näyttävät sovi).
6. Ei saa olla pliisuja, täytyy kestää hikeä, menoa ja meininkiä.
7. Koru kuuluu parhaimmillaan pukuun ja itselläni usein puvussa on jokin tarina, joten voisi sanoa että hienoa on, jos kuvastaa.

8. Ei voi olla kovin painava ja pitää löytyä loistoa. Myös helposti puettavuus sekä muu konstittomuus plussaa.
9. En ole koskaan tavannut varsinaisia sambakoruja, muuta kuin paritanssimielessä, eivätkä ne korut ole palvelleet omaa käyttöäni. Jos koru palvelisi, niin kyllä voisin olla valmis maksamaan.

Vastaaja 3

1. 9 vuotta. Sain kuulla kavereilta.
2. Monta kertaa viikossa.
3. Olen ollut. Yksi sambistan vuoden kohokohdista.
4. Pääasiassa itse tehtyjä, yksinkertaisia, isoja ja näyttäviä, joita ei voisi kuvitella pitävänsä muiden kun samba-asujen kanssa.
5. Vaikea yleistää, monenlaisia, tilanteesta riippuen. Esim. arkena melko pieniä korvakoruja ja sormuksia ja harvoin kaulakoruja, kun taas juhlissa voi olla enemmän ja näyttävämpiä.
6. Pitää olla kestävä materiaalia(että kestää hyvin monta keikkaa menemättä rikki tai kulahtamatta), helppo kiinnitys (helpottaa nopeissa asun vaihdoissa), iso ja näyttävä.
7. Korujen ei sinänsä tarvitse kuvastaa mitään, kunhan ne sopivat asun tyyliin. Joskus asu taas voi kuvastaa jotain, jolloin korutkin ovat usein tyyliltään kuvastavia.
8. Kestävyys on tärkeää, myös näyttävyys.
9. Luultavasti en olisi valmis maksamaan sillä olen tottunut tekemään niitä itse omiin asuihini. Usein omasta puvusta on selvä visio ja haluaa siihen juuri tietynlaiset korut, jotka sitten tekee itse.

Vastaaja 4

1. Olen harrastanut sambaa nyt viisi vuotta. Sain tietää omasta sambakoulustani netissä surffaamalla. Olin etsimässä kiinnostavaa tanssiharrastusta ja muutaman vuoden sambic-tausta rohkaisi aloittamaan samban harrastamisen Roseiralla.
2. Vähintään viikoittain. Joskus useamminkin, etenkin jos vedän itse tunteja. Syksyllä on paljon oman Festa de Novembro -syysnäytöksen harjoituksia, että tulee treenattua kolmekin kertaa viikossa. Nyt passistaksi pääsy velvoittaa myös vetämään tunteja. Keskimäärin sanoisin, että treenaan n. 2 kertaa viikossa, joko tunnin tai kaksi kerralla.

Keikoilla käyn aina kun mahdollista. Joskus keikkoja saattaa olla useampi kuukaudessa, joskus taas muutaman kuukauden aikana saattaa olla vain yksi keikka. Sanoisin, että osallistun 70 % keikoille, joita Roseira tekee.

3. Olen ollut karnevaaleilla viisi kertaa. Karnevaalit on upea paikka näyttää oman sambakoulun taidot ja pitkä aherrus saa upean lopun, kun kulkue sädehtii Helsingin keskustassa. Ulkopuolisen on varmasti mahdotonta ymmärtää, kuinka paljon vaivaa kulkueen aikaansaaminen vaatii. Karnevaalit ovat ehdottomasti yksi vuoden kohokohdista, jolloin pääsee pitämään hauskaa ja näyttämään parhaan sambaosaamisen. Karnevaalit kuuluvat osana samban kulttuuriin ja se motivoi sambakouluja kehittämään toimintaansa ja taitojaan paremmiksi. Karnevaaleilla sambakoulut ja etenkin niiden aktiiviset jäsenet, kuin myös ihan kaikki sambakoululaiset pääsevät näyttämään luovuutensa ja taitonsa vaunujen ja pukujen välityksellä.

4. Treenatessa en käytä mitään koruja, korkeintaan nappikorvakoruja. Esiintymisasuihin kuuluu korvakorut, kaulakoru, käsikorut joko ranteissa tai käsivarsissa tai molemmissa, jalkakorut (yleensä yhdet) ja usein sormus.

5. Vapaa-ajalla käytän paljon erilaisia melko suuriakin korvakoruja. Monet korut on ostettu vuosien varrella eri paikoista. Jotkut nuorisovaateliikkeistä ja osa kultasepäniikkeistä tai markkinoilta käsin tehtyjä koruja. Osa korvakoruista on Rio de Janeirosta, jossa käytetään paljon suuria korvakoruja. Korvakoruja olen ostanut myös Hollannista, ja Bulgariasta

Jos koruihin sopii valikoimastani löytyviä käsikoruja, saatan pitää sellaisia myös arkena. Osa koruista on halpoja, osa käsintehtyjä. Monet olen ostanut ulkomailta, kuten Brasiliasta, Marokosta tai Bulgariasta.

Sormuksia pidän satunnaisesti, noin muutaman kerran kuukaudessa. Kaulakoruja en pidä juuri koskaan.

6. Korvakorut eivät saa olla liian kevyet ja pitkät, koska silloin ne saattaa tanssiessa osua kasvoihin ikävästi. Korujen tulee kuitenkin olla tarpeeksi suuria, jotta ne näkyy katsojille. Lisäksi korvakoruissa pitää olla tarkkana, jottei ne ole liian painavatkaan, koska silloin ne saattavat venyttää korvanlehteä ikävästi.

7. Sambakorujen tulee sopia muuhun pukuun hyvin, koska ne viimeistelevät puvun ja tekevät siitä kokonaisuuden. Koruissa mielestäni tulee käyttää tarpeeksi samoja muotoja, kun mitä muussakin puvussa on käytetty, jotta puvusta tulee eheä kokonaisuus.

8. Mielestäni kannattaa käyttää samoja materiaaleja kuin muissakin sambapuvun osissa. Jos on esim. allergioita, kannattaa huomioida esim korvakorujen koukuissa tai muissa kiinnityksissä, ettei niissä ole nikkeliä.

9. Sambakorut kuuluu puvun kokonaisuuteen. Itse pidän sambapukujen ompelemisesta paljon, enkä varmaankaan ostaisi niitä kovin helposti muualta. Tämä siksi, että haluan käyttää samoja materiaaleja puvun muissakin osissa. Jos ostaisin koruja muilta, olisi siinä luultavasti eri materiaaleja, joita itse puvussa on käytetty.

Vastaaja 5

1. Noin 10 vuotta, opiskelukaverit aikanaan houkuttelivat mukaan.
2. On vaihdellut vuosien saatossa: alkuun kerran viikossa, jossain vaiheessa elämä oli melkein pelkkää sambaa (4-5 krt viikossa), nyt taas 1-2 krt viikossa, kun on pieniä lapsia.
3. Olen ollut monta kertaa, myös ulkomailla erilaisissa kulkueissa ja Rion karnevaaleilla. Eihän tähän voi lyhyesti ja tyhjentävästi vastata. Tarinan, pukujen, batucadan, melodian ja improvisoidun tanssin kokonaisuudessa on jotain ainutlaatuista ja koukuttavaa. Se yhteen päivään tähtäävä yhdessä tekemisen meininki on upeaa, itsensä ilmaiseminen tanssien suurelle yleisölle jotain sellaista ettei tästä osaa päästä irti :)
4. Sambatessa? Suurin osa sambaamistani on treenaamista, enkä silloin juuri käytä koruja, ne haittaavat treeniä. Esiintyessä käytän kulloiseenkin pukuun kuuluvia koruja, joita on monenlaisia. Yleensä koru toistaa muun puvun teemaa ja materiaaleja, tietyssä mielessä koko puku on korua. (oletko tutustunut esim. Rion karnevaalien baterian kuningattarien asuihin, jotka voivat olla todella kalliita ja korumaisia. Esim. tämä puku on tehty Swarovskin kristalleista <http://columistas.portalradar.com.br/image.axd?picture=rainha.jpeg>)
Pukuunhan yleensä kuuluu paitsi korva- ja kaulakorut, myös käsi- ja jalkakorut. Jossain puvussani kaulakoru on tehty korutyylisiin helmistä ja akryylikivistä ketjuiksi ja lenkeiksi pujottelemalla, mutta kaulakoru voi olla myös kankaalla päällystetty softiskuvio joka on koristeltu puvun materiaaleilla, tai rautalangasta hitsattu ja päällystetty ja koristeltu koru. Korvakoruja olen tehnyt valmiita renkaita koristelemalla ja päällystämällä, tai esim. puvussa käytetyistä helmistä rakentamalla.
5. En käytä arkena juuri koruja, kun arki on lastenhoitoa. Korvissa on yleensä renkaat, muutama lävistyskoru pysyy paikallaan, sormessa on kihla- ja vihkisormus. Juhliin laitan näyttävämpiä koruja, lemppareita löytyy niin Nina Ricciltä, Pilgrimiltä kuin Kalevala-koruista.
6. Korun pitää kuulua kiinteästi pukuun. Ns "omat korut" riisutaan pois ja pukeudutaan sambapukuun johon kuuluu omat korunsa. Koru ei tietenkään saa haitata tanssia, ja korun pitäisi olla helppo pukea ja riisua ja kestää käyttöä.
7. Sambakorun pitää kuulua pukuun. Jos puvulla on joku teema, korukin noudattaa sitä.
8. Edelleen korostan sitä, ettei ole olemassa mitään erillistä sambakorua, vaan joka puvulla on oma korunsa. Eli korun materiaalien pitäisi olla samat kuin puvussa, tai olla ainakin hengeltään ja tyylyltään täysin puvun tyyppisiä.
9. Teen joka pukuun omat korunsa. En oikein näe, miten voisin hankkia sellaisia koruja jostain ulkopuolelta. Mieluummin toteutan ideani itse, kuin yritän etsiä pukuun sopivaa korua jostain.

Vastaaja 6

1. Kohta 10 vuotta, ystävän kautta tulin lajiin tutustumaan 13-vuotiaana.
2. Treeneissä 1-2krt/vko ja keikoilla 1-2krt/kk.
3. Pidän karnevaaleista ja niihin valmistautumisesta! Se tarkoittaa minulle yhdessäoloa, treenaamista, yhteisiä illanviettoja/viikonloppuja saambajaystävien kanssa! Ja tietysti itse karnevaalit on tanssin loistoa ja riemua ylimmillään!
4. Strassikoruja, muovi ”kivistä” ja muovihelmistä valmistettuja koruja. Joskus koruissa on myös metallista valmistettua strassiketjua.
5. Kaikenlaisia; muovisia, puisia, metallisia, hopeisia riipuksia ja korviksia. Paljon nappikorvakoruja.
6. Se ei saa olla kovin painava (häiritsee vauhdikasta tanssimista), sen pitää kimaltaa ja näkyä pitkälle! Helposti puettava ja riisuttava, ja hyvät kiinnitykset ovat kaiken A ja O.
7. Sen tulee olla osa asua ja sopia asun teemaan. Samba-asussa toistuu usein sama kuvio kaikissa osissa ja tämä pätee myös koruihin. Tai sitten ainoastaan koruissa voi olla sama teema keskenään.
8. Se ei saa ärsyttää tai hangata ihoa rikki. Sen tulisi olla ihoa vasten pehmeä ja mukavan tuntuinen. Materiaaleina voi käyttää lähes kaikkea, kunhan se vain kimaltaa riittävästi eikä hajoa ekalla keikalla. J
9. Olen kiinnostunut ja suunnittelen niitäkin huolella kun teen uutta pukua. Olisin ainakin silloin valmis maksamaan niistä jos aika meinaa loppua kesken ja ei kerkeä itse tekemään J Muuten uskon, että teen jatkossakin korut itse muun puvunteon ohella.

Vastaaja 7

1. Olen harrastanut noin 10 vuotta. Aloitin harrastamisen Roseirassa ja jatkoin muutettuani täällä Seinäjoella. Oikeastaan aloitin sambaamisen Kangasala Opistossa (kansalaisopisto), jossa samban alkeita opetti roseiralainen Minna Rangell. Minna innosti meitä mukaan Roseiran toimintaan ja karnevaaleille. Täällä Seinäjoella olin perustamassa Tropicalin eli alusta asti mukana J
2. Ohjaan itse sambatunteja ja koitan muulloin käydä viikoittain treeneissä tai viikonloppukursseilla aina kun mahdollista. Keikoilla myös mahdollisuuksien mukaan.
3. Karnevaalit on mahtava kokemus sambaajalle. Aktiivit joutuvat kyllä tekemään valtavan työn karnevaalien järjestämiseksi.
4. Olen käyttänyt yleensä asuun erikseen tehtyjä koruja. Joskus valmiita korvakoruja, kun on esimerkiksi sovittu, että

alapukuun tulee kaikille kullanväriset pienet korvikset tms.

5. Korvikset on aika pienet arkikäytössä ja vaihtelenkin niitä aika harvoin, vaikka niitä laatikossa onkin jonkin verran. Kaulakoruja ja rannekoruja myös silloin tällöin.

6. Korut ei saa häiritä tanssimista.

7. Ainakin ala- tai destaquepuvun korut voivat olla hyvinkin tärkeä osa puvun kertomaa "tarinaa". Mutta ei tietenkään välttämättä. Koru tai korut voivat olla vain yksi osa pukua ja esim. passistapuvussa tuoda runsautta muuten niukkaan pukuun.

8. Ei, materiaalit voivat olla mitä vaan. Kierrätys ja mielikuvitus materiaalien käytössä sallittua.

9. Sambapukuun kuuluvat korut olennaisena osana. Ne muodostavat yhdessä kokonaisuuden varsinaisen puvun kanssa. En osaa ajatella, että ostaisin ne joltain ulkopuoliselta, koska ajattelen että ne valmistetaan samoista materiaaleista kun muukin puku (helmet, kivet, paljetit ym.).

Voisin ajatella, että ostaisin muuten käytettäväksi jollain lailla sambaan liittyvän korun, jolla voisin tuoda esiin harrastustani muulloin kuin sambatessa.

Vastaaja 8

1. N. 10 vuotta ja mukaan tulin kaverin kautta.

2. Aika harvoin nykyisin, en osaa vastata ;)

3 Olen ollut, mahtava tunnelma, paljooon tanssimista ja ihania pukuja.

4. Yleensä pukuun liittyviä, itse väsämiä juttuja.

5. Joitain puisia käsikoruja ja hopeisia kaulakoruja.

6. Ei saa olla liian painava, ei saa liikkuesssa tulla naaman eteen / sotkeutua pukuun tai hiuksiin. Toisaalta ei saa myöskään olla liian pieni, niin ettei koru näy mihinkään.

7. Siis minusta itsestäni ei. mutta sambaamisesta kylläkin. esim. voisi kuvastaa oletko tanssija vai soittaja.

8. Kevyt materiaali.

9. Enpä minä niin kauheasti koru-ihminen ole, mutta sun työsi voisit vaikka ostaakin!

Vastaaja 9

1. Olen harrastanut sambaa 6 vuotta, innostuin alun perin lehtimainoksesta (kaudenaloitusmainos syksyllä) ja sieltä

sain tietää omasta sambaharrastuksestani.

2. Harjoittelemassa käyn 2 - 3 kertaa viikossa (yleensä 2 h kerralla) ja keikoilla silloin tällöin, ehkä kerran kuussa. Kun keikkoja paljon niin useammin.
3. Olen ollut useita kertoja ja pidän kovasti tapahtumasta. Valmistelu, reenaus ja itse tapahtuma ovat oikein mahtavia, mukava tavata muita sambistoja näin säännöllisesti.
4. Pukuun tehtyjä koruja, yleensä kaulakoru, korvakorut ja käsikorut. Yksissä hanskoissa on niihin tehty sormus myös (hanskoissa kiinni). Teen yleensä itse korut omiin pukuihini.
5. Käytän paljon koruja (olen vanha korukauppias eli olin opiskeluaikana 9 v. töissä osa-aikaisen kultasepäntoimikkeen), erityisesti sormuksia ja rannekoruja sekä aina isoa kelloa. Vähemmän kaulakoruja, mutta yleensä aina korviksia. Bailatessa tulee käytettyä isoja koruja ja paljon, erityisesti pidän isoista korviksista (jolloin ei kaulakorua) ja monista rannekoruista yhtä aikaa.
6. Korvakorut eivät saa ulottua poskille asti vauhdissa, kiinnitykset pitää olla hyvät, ettei irtoa samba nopéssa, kaulakoru ei saa olla pitkä. Rannekorujen pitää pysyä hyvin paikallaan, samoin hauiskorujen ja jalkakorujen. Pitää siis kaikissa olla hyvät kiinnitykset ja korut pitää olla kestävätkä kovassa vauhdissa ja korujen pitää olla näyttäviä ja soveltua asuun.
7. Ei, ennemmin pukua ja aihetta.
8. On, ei allergisoivia ja värikkäitä ja kestäviä materiaaleja mutta ei kalliita, koska korut hankitaan pääosin joka pukuun erikseen ja siten ei voi olla montaa kallista.
9. Olen kiinnostunut mutta teen pääosin itse. Toki jos hienoja löytyy kohtuuhintaan, niin aika on usein kortilla ja siksi voisin olla kiinnostunut ostamaan.

Vastaaja 10

1. 12 v. Ystävältä.
2. 2 krt kk harjoituksissa tai niin paljon kuin mahd. ja keikoilla aina kun voin.
3. Olen ollut, mahtava tapahtuma.
4. Kaikenlaisia, muovisia, hopeisia, strasseja.
5. Samanlaisia.
6. Mielikuvitus ;)
7. Kyllä sambaajaa ja pukua, esim. kukka yms.
8. Ei ole

9. Olen kiinnostunut ja maksamaan materiaaleista 20-50 € itse teen korut.

Vastaaja 11

1. Olen harrastanut sambaa noin vuoden. Sitä ennen harrastin edellisessä kotikaupungissani salsaa ja salsa show-tanssia joitakin vuosia. Sambakoulusta sain tietää ihan oman nettisurffailun ja kiinnostukseni kautta, kun tanssia halusin harrastaa jatkossakin.
2. Harjoittelemassa käyn kerran viikossa, mitä nyt syksyn aikana olen estynyt tulemasta treeneihin useamman kerran. Keikoilla olen ollut kerran (Tanssiva Lahti 2009) ja karnevaaleilla olin mukana kesäkuussa 2009. Keikoilla olisin enemmän kuin mielelläni mukana, mutta tällä hetkellä se lienee mahdotonta oman olotilani vuoksi.
3. Olin karnevaaleilla kesäkuussa 2009 ja tykkäsin kovasti! Karnevaalien kautta vähemmän aikaa sambannutkin pääsee kunnolla osalliseksi samban maailmaan. Karnevaalit ovat ehdoton tapahtuma kaikille sambaajille. Ainut miinuspuoli oli se, että aloittelijana oli hankala keksiä tanssikoreografioita ja liikkeitä, kun sambasin ihan joukon etunenässä. Mutta siitäkin selvittiin..
4. Isoja, näyttäviä ja värikkäitä tai kimaltavia korvakoruja (roikkuvat), rannekoruja, rannerenkaita ja kaulakoruja (+kihla- ja vihkisormus).
5. Yleensä minulla on arkisin kihla- ja vihkisormusten lisäksi nappikorvakorut. Viihteelle lähtiessäni tai muissa erityistapahtumissa pidän yleensä näyttäviä, roikkuvia korvakoruja sekä kaulakorua. Töissä ollessani käytin yleensä aitoja hopea-, kulta- tai helmikoruja.
6. Ei sen kummempia rajoitteita, että kunhan vain pysyvät matkassa vauhdikkaasti tanssiessa.
7. Ei mielestäni, mutta väri ja loiste eivät ole kuitenkaan pahitteeksi, kun kyse on iloisesta sambasta.
8. Ei mielestäni.
9. Koruja saa hankittua melko hyvin kaupasta kun kaupasta, joten kovin paljoa extraa en ehkä olisi valmis maksamaan sambakoruista. Jos sambakoululla olisi kuitenkin joku oma nimikkokorunsa, saattaisin sen hankkia. Ja toki näyttävät korut ovat aina mieluisia.

Vastaaja 12

1. 8 v, netin kautta Maracanan kotisivuilta.
2. 2-3 krt /kk harjoitteline, keikoilla n. 1-5 krt vuodessa.

3. Kahdeksan kertaa, pidän kovasti. Kuuluu olennaisesti suomalaiseen sambakoulutoimintaan.
4. Pukuun sopivia. Yritän löytää sellaisia koruja, jotka eivät takerru muihin puvun osiin. Näyttäviä, kookkaita.
5. Pääsääntöisesti kultakoruja. Kookkaita, yksinkertaisia.
6. Ei saa takertua. Joskus hyppii ikävästi kaulassa.
7. Pukuun sopiva, osa puvun aihetta.
8. Ei, mutta näyttävyydellä sitäkin enemmän.
9. Olen kiinnostunut ja olen valmis maksamaan.

Vastaaja 13

1. 11 vuotta, näin joskus aikanaan ilmoituksen.
2. Tällä hetkellä en käy kummassakaan (odotan esikoistani).
3. Melkein joka vuosi, ne on parasta mitä sambakoulutoiminta tuottaa!
4. Yleensä samoista materiaaleista kuin pukuun tehtyjä kaula-, ranne- ja/tai korvakoruja, joskus valmiita koruja.
5. Yksinkertaisia pitkiä kaulakoruja ja rannekoruja.
6. Ei saa olla kauheasti pitkiä riippuvia kaulakoruja, koska ne osuu tanssiessa kasvoille/suuhun/hampaisiin, korvakorut eivät saa olla painavat, rannekoruilla ei juurikaan ole rajoitteita
7. Kunhan se sopii pukuun.
8. Kevyet materiaalit ovat parhaita, muovihelmet tms.
9. En varmaan maksaisi, koska ne tulee tehtyä aina kuhunkin pukuun sopivaksi.

Vastaaja 14

1. Aloitin sambaamisen syksyllä 2009. Sain tietää koulusta nettisivuilta ja koulun esiintymisten kautta.
2. Harjoittelen kerran viikossa.
3. En ole ollut.
4. ”Päivittäiset” korut eli korvakorut ja kaulakoru.
5. kts.edellinen+ kello.

6. Nimenomaan kokemus on harjoituksista. Jos on liian 'tiukka' koru esim. ranteessa, jää kiinni ihoon, kun iho nihkeytyy.
7. Esiintyessä kuvittelisin, että korun täytyy olla näyttävä väriltään ja kooltaan. Kimallus ja loisto kuuluu myös mielestäni sambakoruihin.
8. En osaa vielä sanoa. Ei varmaan mitään kauhian painavaa..
9. Olen kiinnostunut sambakoruista. Riippuen korujen materiaalista, määrästä, ulkonäöstä mitä olisin valmis maksamaan. 'Normaalikorujen' verran suunnilleen.

Vastaaja 15

1. Olen harrastanut sambaa vuoden. Sambakoulusta sain tietää vuosia sitten ystävien kautta. Kun aloin itse tanssi-
maan, bongasin koulun ilmoituksen lehdestä.
2. Tanssitunnit ovat kerran viikossa ja pyrin parhaani mukaan osallistumaan joka kerta. Osallistun myös keikkoja varten
pidettäviin lisätreeneihin. Keikoilla käymiseen on vaikea sanoa määrää, ensimmäinen kerta esiintyvässä ryhmässä on
vasta edessä ja aikaisemmin olen ollut mukana periaatteessa parilla keikalla ja kerran karnevaaleilla.
3. Olen ollut kerran karnevaaleilla ja sen kokemuksen perusteella olen sitä mieltä, että karnevaalit on mukava ja näyt-
tävä tapahtuma.
4. Olen niin vähän aikaa tanssinut, ettei minulla ole vielä kovin paljon kokemusta koruistakaan. Minulla on ollut puvun
väriset korvakorut ja rannerenkaat.
5. Käytän aika vähän koruja, mutta pääasiassa Kalevala-koruja. Yleensä pidän materiaaleina hopeasta ja valkokullasta.
6. Ei ehkä muuta, kuin se, että pitää tilannekohtaisesti miettiä, etteivät esim. korvakorut tai kaulakoru jää muihin puvun
osiin kiinni tanssittaessa. Liike siis pitää huomioida.
7. Siinä voi näkyä oma persoona ja puvun inspiraation alkulähde. Myös yleinen teema voisi näkyä esimerkiksi karne-
vaaleilla.
8. Mielestäni korujen on sovittava asuun, materiaalilla ei sinänsä ole väliä.
9. Kyllä kauniit ja näyttävät korut aina kiinnostavat ja varmasti jossain vaiheessa olisin valmis maksamaan niistä.

Vastaaja 16

1. 12 v aloitin, vaihtelevalla menestyksellä mukana. lehdessä taisi olla aikanaan ilmoitus, menimme äitini kanssa.
2. Nykyisin vain krt kk, keikkailussa tauko.

3. Olen, huippujuttu.
4. Pukuun sopivia väritykseltään.
5. Kalevalan hopeaa, valkokultaa, kultaa.
6. Jos väri kovin erilainen, jos muovihelmi huonoa ja väri lähtee.
7. Ei mutta hienoa on, jos kuvastaa.
8. Lasi kestää, mutta on painavaa ja kallista. Muovi ei kestä, halpaa. On väliä.
9. Kyllä

LIITE 2

KYSELY 2

Kysymykset

1. Oletko itse tehnyt joskus sambapuvun?
2. Minkälaisia kiinnitysmekanismeja olet käyttänyt puvussa?
3. Oletko tehnyt kiinnikkeet itse ja jos olet niin millaisia?
4. Oletko tehnyt pukuun kuuluvat korut itse?
5. Minkälaisia kiinnitysmekanismeja olet niissä käyttänyt?
6. Mitä puvun/korujen kiinnitysmekanismit vaativat?
7. Kumpi on tärkeämpää: helppo kiinnitys vai kiinnityksen varmuus?

Vastaaja 1

1. Kyllä
2. Neppareita, erilaisia hakasia, tarranauhaa, nauhoja.
3. Nauhoja kyllä. Yleensä esim. vinonauhasta ommeltuja nauhoja, jolloin ne ovat kaksinkertaisia.
4. Kyllä, mutta joskus ollut valmiitakin.
5. Korulukkoja, tarranauhaa, hakasia, neppareita.
6. Niiden on oltava kestäviä, mutta helppoja käyttää. Tarranauha on esim. kaulakoruissa hyvä, koska se on kevyt, nopea pukea ja ei aukea helposti, vaikka jäisi johonkin kiinnikkin.
7. Varmuus ehdottomasti, varsinkin puvun kiinnityksessä.

Vastaaja 2

1. En vielä.
2. Tulisin käyttämään hakasia, nauhoja, hakaneuloja (piilossa).

3. En
4. En
5. ---
6. Vahvaa kestävyyttä tanssiessa ja mahdollisimman huomaamatonta t. kaunista ulkonäköä.
7. VARMUUS! =)

Vastaja 3

1. Kyllä, useasti.
2. Hakasia, tarranauhoja, solmimisnauhoja, neppareita ja hakaneuloja.
3. -
4. Yleensä korut ovat osa pukujani, eli itse tehtyjä.
5. Hakasia, tarranauhoja, neppareita.
6. Helppokäyttöisyyttä ja kestävyyttä.
7. Varmuus ehkäpä.

Vastaja 4

1. Olen
2. Riippuu puvun osasta: joissain koristeissa tarranauhoja, esim kaulakoruissa ihan vaan solmittavia nauhoja, yläosassa valmiita uimapuvun muovilukkoja, alaosassa usein neppareita, jos on tullut kiire, niin pelkkiä hakaneuloja, jotkut vaan joustavaa kuminauhaa.
3. Mikä lasketaan itsetehdyksi? Ne solmittavat nauhat ehkä?
4. Yleensä
5. Solmittavia nauhoja tai sitten ne vaan pujotetaan kaulaan eli ei kiinnitysmekanismeja.
6. Pitää olla kestävä, mutta helpot avata ja kiinnittää, eikä saa tarttua helposti esim sukkahousuihin (tarranauha on siksi aika huono) eikä saa olla liian näkyvät tai hangata.
7. varmuus varmaankin, varminkin koru jää käyttämättä, jos sitä ei saa päälle. :)

Vastaaja 5

1. Kyllä
2. Rintaliivien hakasia, kuminauhoja ja nyörejä.
3. En
4. Kyllä
5. Tarranauhaa sekä hakasia varmistukseksi.
6. Napakkaa pitoa. Ei saa tippua ja jotkut jopa täytyvät joustaa.
7. Kiinnityksen varmuus, ehdottomasti!

Vastaaja 6

1. Joo
2. Tarranauhaa, hakasia, neppareita.
3. -
4. En
5. -
6. Nopea laittaa päälle ja pysyy varmasti kiinni, ei turhan monimutkaisia ”ripellyksiä”.
7. Kiinnityksen varmuus!

Vastaaja 7

1. Olen ollut talkoissa tekemässä osia pukuun.
2. Lankaa, rautalankaa, niittejä, liimaa, ilmastointiteippiä,
3. ?
4. En
5. -
6. -
7. Varmuus

Vastaja 8

1. Kyllä
2. Neppareita, erilaisia hakasia, tarranauhaa, nauhoja.
3. Nauhoja kyllä. Yleensä esim. vinonauhasta ommellut nauhoja, jolloin ne ovat kaksinkertaisia.
4. Kyllä, mutta joskus ollut valmiitakin.
5. Korulukkoja, tarranauhaa, hakasia, neppareita.
6. Niiden on oltava kestäviä, mutta helppoja käyttää. Tarranauha on esim. kaulakoruissa hyvä, koska se on kevyt, nopea pukea ja ei aukea helposti vaikka jäisi johonkin kiinnikkin.
7. Varmuus ehdottomasti, varsinkin puvun kiinnityksessä.

Vastaja 9

1. Kyllä, useita kertoja.
2. En ymmärrä kysymystä.
3. -
4. Olen ostanut pukuun sopivat korut erikseen.
5. -
6. Ei paljon ulokkeita tai lukkoja, johon takertuu puvun muita osia.
7. Kiinnityksen varmuus.

Hankkeistettu oppinäytetyö

OPINNÄYTETYÖN TOIMEKSIANTOSOPIMUS

TOIMEKSIANTAJA	
Toimeksiantaja	Yhden Samba Maracanä ry
Toimeksiantajan yhteystiedot	Johanna Hopiavuori
Lähtösulo	Moisionkatu 6
Postinumero ja -toimipaikka	15100 Lahti
Puhelin	040 593 0539
Sähköposti	johanna.hopiavuori@saunalahti.fi
OPINNÄYTETYÖN TEKIJÄ/T	
Nimi/nimet ja tunnukset/tunnukset	Laura Kortesaari
Ryhmätunnus/tunnukset	05 kornu 06
Koulutusohjelma ja -ala	koru- ja esinemuotoilu
Puhelin/puhelimet	050 338 6024
Sähköposti/postit	laura.kortesaari@gmail.com
OHJAAJA	
Ohjaava opettaja	Immo Lahtela
Puhelin	050 403 6842
Sähköposti	immo.lahtela@lamk.fi
Laitos	Muotoilu- ja taideinstituutti
OPINNÄYTETYÖ	
Oppinäytetyön nimi	Korjaaja suomalaisoon sambaan

SOPIMUS TOIMEKSIANNOSTA

- Työelämä maksaa työn tekemisestä ammattikorkeakoululle tai opiskelijalle
- Työelämän edustajat ohjaavat aktiivisesti työn tekemistä
- Työyhteisö hyödyntää tuloksia toiminnassaan ja tästä on sovittu kirjallisesti erillisellä sopimuksella
- Oppinäytetyöt ovat julkisia asiakirjoja
- Opiskelija toimittaa toimeksiantajalle enllisen raportin oppinäytetyöstä

Muut selvitykset oppinäytetyön kustannuksista, tekijänoikeuksista, aikataulusta ja muista erikseen sovituista yksityiskohdista voidaan liittää tämän sopimuksen liitteeksi.

Liitellä yhteensä _____ sivua.

- Toimeksiantajan tietoja ei saa tallentaa ammattikorkeakoulun yrityskirjastointiin.

Tällä sopimuksella toimeksiantaja ja opiskelija sopivat, että opiskelija suorittaa *opinnäytetyöksi* määrättyyn *tutkimukseen tai kehittämistehtävään toimeksiantajalle.*

Toimeksiantaja sitoutuu antamaan opiskelijan käyttöön opinnäytetyön tekemiseen tarpeelliset tiedot ja antamaan tarvittavaa asiantuntijaohjausta.

ALLEKIRJOITUKSET

OPISKELIJA

Paikka ja päiväys

26/4/2010

Allekirjoitus ja
nimenselvennys

Laura Kortesanen
LAURA KORTESANEN

OPISKELIJA

Paikka ja päiväys

/ 20

Allekirjoitus ja
nimenselvennys

OHJAAJA

Paikka ja päiväys

INHO LAUTELA

26 / 4 2010

Allekirjoitus ja
nimenselvennys

Jane Lautela

TOIMEKSANTAJA

Paikka ja päiväys

25 / 4 20 10

Allekirjoitus ja
nimenselvennys

Johanna Hopanen
Johanna Hopanen

Tätä sopimusta on tehty kaksi (2) samansisältöistä kappaletta, joista yksi toimitetaan ammattikorkeakoulun opintotoimistoon tileistointia ja arkistointia varten ja yksi jää toimeksiantajalle.

Kopio sopimuksesta toimitetaan ohjaavalle opettajalle ja jokaiselle opinnäytetyön tekijälle. Sopimuksen kopioista vastaavat opinnäytetyön tekijä tai tekijät.

Opinnäytetyö luetaan hankkeistetuksi, jos yksikin seuraavista kriteereistä täyttyy:

- (1) työelämä maksaa joko ammattikorkeakoululle tai opiskeijalle työn tekemisestä
- (2) opinnäytetyölle on nimetty ohjaajaksi työelämän edustaja
- (3) työnteon tarkoituksena on alusta lähtien hyödyntää opinnäytetyön tuloksia omassa toiminnassaan ja tästä on kirjallisesti sovittu ennen opinnäytetyön aloittamista

Tekijänoikeus ja omistusoikeus opinnäytetyön tuloksien kuuluvat opinnäytetyön tekijälle. Toimeksiantaja saa käyttöoikeuden opinnäytetyön tuloksiin ja niiden kaupalliseen hyödyntämiseen sopimalla niistä erikseen opinnäytetyöntekijän kanssa tämän sopimuksen liitteellä.

Päivitetty 11.2.2010

